

Kresťanský časopis

manna

Marec 2013 | Číslo 12

CESTA NA GOLGOTU
dlhá 33 rokov

MILOŠŤ JE ZADARMO,
ale nie je lacná

MÔJ KRÁĽ

Môj Kráľ sa už narodil ako kráľ. Biblia hovorí, že je kráľom. On je kráľom Židov. On je kráľom Izraela. On je kráľom spravodlivosti. Je kráľ vekov. On je kráľ neba. On je kráľ slávy. On je Kráľ kráľov, a On je Pán pánov. Tak - to je môj Kráľ.

No som zvedavý, či ho poznáte. Poznáte ho? Poznáte môjho Kráľa?

Dávid povedal, že Nebesia rozprávajú o Božej sláve, obloha a hlása dielo Jeho rúk. Môj Kráľ je jediný, u ktorého žiadna miera nemôže ohraničiť jeho nekonečnú lásku. Žiadnym dokonalým teleskopom nemôžete dovidieť na okraj Jeho limitu možností. Žiadne prekážky nemôžu zabrániť Jeho pretekajúcemu požehnaniu. Presne tak - On je tak trvácne silný. On je večne spoľahlivý. On je nesmrteľne pôvabný. On je vznešene mocný. On je nestranné milosrdný. To je môj Kráľ. On je Božím Synom. On je záchrancom hriešnikov. Sám v sebe obstoí. Je poctivý. Je jedinečný. Je neporovnateľný. Je vynikajúci. Je to môj Kráľ. On je zázrak veku. Je vynikajúci vo všetkom dobrom. Dodáva silu slabým. Je jedinečným riešením pokúšaných a preverovaných. Má v nás sympatie a šetrí nás. Je Bohom silným a vedie nás. Uzdravuje chorých. Očisťuje malomocných. Odpúšťa hriešnikom. Prepúšťa dlžníkov. Oslobodzuje zajatcov. Ochraňuje slabých. Žehná mladým. Posluhuje polutovaniahodným. Zhliada na ľudí vo veku. Odmeňuje usilovných a krásli pokorných.

Poznate ho?

Áno, môj Kráľ je Kráľom poznania. Je prameňom múdrosti. On je vstupnou bránou k oslobodeniu. Je chodníkom vedúcim k mieru. Je cestou spravodlivosti. Je diaľnicou svätosti. Je priechodom do slávy. Je učiteľom vynikajúcich. On je hlava hrdinov. On je Kráľ kráľov a Pán pánov. A tiež môj Kráľ. Presne tak... Je to môj Kráľ. Môj Kráľ, áno.

Jeho úrad je rozličný. Jeho prísľub istý. Jeho svetlo je jedinečné. Jeho добрota je neobmedzená. Jeho milosrdenstvo je večné, nekonečné. Jeho láska sa nikdy nemení. Jeho Slovo je dost. Jeho milosť postačí. Jeho panovanie je spravodlivé. Jeho jarmo je príjemné a bremeno ľahké.

Dobre; prajem si, aby som Vám Ho mohol opísať, ale je neopísateľný. Vskutku neopísateľný. Áno. Je nepochopiteľný. On je neporaziteľný. Je neodolateľný. Chcem to všetko objasniť, no nebesá nebies Ho nemôžu obsiahnuť, čo potom ako človek sám o Ňom môžem vypovedať? Nemôžete Ho dostať z vedomia. Nemôžete ho dostať z vašich rúk; všetko, čo urobíte je pre Neho alebo proti Nemu - Jemu ste to urobili. Nemôžete Ho prežiť a nemôžete žiť bez Neho.

Áno, farizeji Ho nevedeli vystáť, ale zistili, že Ho nemožno ani zastaviť. Pilát nemohol nájsť žiadnu vinu. Kriví svedkovia nemohli zostaviť svoje svedectvo, aby sa dohodli. Herodes Ho nemohol zabiť. Smrť Ho nemohla zmanipulovať a hrob Ho nedokázal zadržať. Toto je môj Kráľ. Pochváľte Pána. Pretože toto je môj Kráľ.

Lebo Tvoje je kráľovstvo i moc i sláva. Presne tak, všetka vláda prináleží môjmu Kráľovi. Môžeme dookola rozprávať o gravitačnej sile príťažlivosti, politickej sile, zelenej energii, sile peňazi a moci; ale aj tak nad tým všetkým je len Božia moc. Tvoja moc, Bože. Áno. A sláva. Snažíme sa získať si prestíž, autoritu, rešpekt a pocty pre seba, ale všetka sláva je Jeho. Áno. Tvoje je kráľovstvo i moc i sláva na veky vekov a celú večnosť. Ako dlho to je? No na veky vekov a stále a stále. A keď sa dostanete až ponad všetky veky, potom už len... Amen.

Vážení,

v rukách držíte nové - jarné číslo nášho časopisu, a mojou modlitbou je, aby vás texty, ktoré v ňom prečítate povzbudili, inšpirovali a motivovali každodenne bližšie chodiť s Bohom.

Časopis, ktorý práve čítate je pre vás zdarma, ale predsa niekoho to niečo stálo. Chcem sa poďakovať všetkým členom nášho tímu a všetkým spolupracovníkom, ktorí behom minulých týždňov obetovali svoj čas, silu a prostriedky k príprave nového čísla. Je to v živote vždy tak, že niektoré veci sú pre niekoho zdarma, ale vo väčšine prípadov niekto iný musel pre to zaplatiť, resp. niečo obetovať.

Za krátky čas, v období veľkonočných sviatkov, si ako kresťania budeme pripomínať Ježišovo utrpenie, ukrižovanie, smrť a zmŕtvychvstanie, ktoré sa odohralo pred bezmála 2000. rokmi v Jeruzaleme. Tá cesta na Golgotu trvala 33 rokov a Syna Božieho Ježiša niečo stála. Stála ho veľmi mnoho - zriekania, sebazaprenia, lásky, času, pohodlia, slávy, Stála ho nakoniec Jeho vlastného života. A prečo ju vlastne podstúpil? Vydal sa na tú cestu, šiel ňou až po golotský križ pre vás a mňa. Keď zomrel na kríži, zaplatil potrebnú cenu pre naše spasenie, aby sa nám dostala zdarma MILOST' BOŽIA SPASITELNÁ. Teda, milosť, ktorú nám Boh ponúka, je pre nás zadarmo, ale predsa nie je lacná. Nieкто za ňu zaplatil veľkú cenu. Ježiš Kristus ju zaplatil svojím vlastným životom a svojou krvou.

Som povďačný, že Ježiš Kristus zomrel za naše hriechy a v tretí deň vstal z mŕtvych za naše ospravedlnenie. Teraz Boh ponúka všetkým ľuďom vieru, skrze ktorú máme prístup k tejto milosti a možnosť prijať ju a mať nádej večného života. Príjmime tú milosť, budme za ňu vďační, žijeme v tej milosti a dovoľme nech nás vyučuje.

VLADIMÍR ČERVENJI | REDAKTOR

Kresťanský časopis „Manna“ je dostupný zdarma, financuje sa dobrovoľnými príspevkami. Obsahuje články, svedectvá, reportáže a oznamy.

Vydáva: "Manna"
Združenie pre propagáciu kresťanských hodnôt
Vychádza každé tri mesiace
a to v marci, júni, septembri a decembri.

Adresa redakcie:
Manna, Radnička 23, 21472 Kulpín, Srbsko.
E-mail: manna.casopis@gmail.com

Bankový účet: 160-930303-51 Banca Intesa a.d.

Zodpovedný redaktor:
Vladimír Červenji

Technický redaktor:
Vladislav Širka

Jazyková korektúra a preklad textov:
Anna Pintír

Grafická úprava obálky:
Viliam Valentini

Členovia redakcie:
Vladimír Červenji, Vladislav Širka, Anna Pintír,
Branislav Širka, Pavel Mámojka, Dan Tomášik,
Zuzana Kačanski, David Mámojka, Robert Mámojka,
Anna Struhárová, Jana Zorjanová, Tatjana Pintír.

Distribúcia pre Srbsko:
Daniel Pintír, mobil: 064/348-72-49,
e-mail: daniel@neobee.net

Distribúcia pre Slovensko:
Branislav Širka, mobil: +421940728285
e-mail: brankos86@yahoo.com

Prešlo jazykovou korektúrou.
Príprava a tlač: Širkaprint-Padina. Marec 2013.
www.manna.org.rs

OBSAH STRANA

MÔJ KRÁĽ	2
ÚVODNÉ SLOVO	3
CESTA NA GOLGOTU DLHÁ 33 ROKOV	4
MILOŠŤ JE ZADARMO	5
MUHAMED TO NEMOHOL UROBIŤ	7
VYSLOVENÉ SLOVO	8
VIERA, KTORÁ STÁLE RASTIE	10
VEĽKÝ SEN V RUKÁCH VEĽKÉHO BOHA	12
MILÉ ČÍTANIE PRE ŽENY	13
OTCOVO VODCOVSTVO	14
UROB TO, ČO MÔŽEŠ	16
BOH JE NA PRVOM MIESTE	17
MIMOCHODOM	20
SVEDECTVO: ŽIVOT S BOHOM A BEZ BOHA	22
PERLIČKY	23

CESTA NA GOLGOTU

DLHÁ 33 ROKOV

Ukrižovaniu Krista predchádzalo veľké utrpenie. V každej časti bytosti Syna Božieho stal sa násilnícky skutok. Odcudzením od najbližších, pohrdaním Jeho učení, v negácii Jeho zázrakov a vyslobádzania ľudí od zlých duchov. Neuznali Ho ani Jeho vlastní bratia, lebo neverili v Neho.

Intelektuáli, Ježišovi súčasníci, veľkú snahu vynaložili, aby vynášali ospravedlnenie pre svoje oponovanie voči osobe Ježiša Krista ako Mesiáša. Od samého narodenia, Ježiš trpel. Učinený bol „málo menším od anjelov,“ (Židom 2:7) hoci anjeli boli učinení skrze Neho a pre Neho. Ako syn Márie, trpel urážkami a pohrdaním, lebo známi považovali, že je narodený zo smilstva. Pohanským pánom, ktorí mali právo a vlasť v Izraelovi, bol podozrivý a vždy pozorne sledovali Jeho kroky a skutky v strachu, aby nevyvolal vzburu. Učiteľia zákona chodievali za Ním a striehli na každé Jeho slovo. Organizovali vraždu bez zodpovednosti hociktorého z nich. Chceli Ho strčiť do priepasti, akoby sa pošmykol a zahynul. Po každom Jeho zázračnom skutku vyhladávali možnosť obviňovať Ho. Často čítame: „Zabime!“ Zabime aj Lazára (J 12:10). Uradili sa, aby ho zabil (J 11:53). Heródes bude hľadať dieťaťko, aby ho zabil (Mat 2:13). Vyjdi odtiaľto, lebo Heródes ťa chce zabiť (Luk 13:31). Či nie je toto ten, ktorého hľadajú zabiť? (J 7:25)

Tak si všimame, že od detstva a po konečné spasenie, Ježiša chceli zabiť. Vždy hrozili smrťou. Aký to bol život človeka, ktorý nemal istotu na žiadnom z miest? Nehrozila mu smrť len od zbrane alebo ukameňovania, ale aj od temných myšlienok falošného obvinenia, vrhnutia do priepasti, uväznenia a pod. Verejne učieval ľud v synagógach a na uliciach. Vždy v strede poslucháčov boli osoby s úmyslom, aby Ho jali alebo zabili.

Položme to trochu do chronologického radu:

Mária, Ježišova matka, bola obviňovaná a podozrievaná, že nosí dieťaťko v sebe a je nevydaná. Jozef chcel odvolať zaslúbenie pre istú príčinu. Čoskoro si zbalila veci a odišla k príbuznej Alžbete, lebo potrebovala niekoho, kto uverí, že bude matkou Mesiáša. Alžbeta bola prorokyňa, preto chápara, že k nej prišla matka jej Pána. Po troch mesiacoch sa navrátila do svojho domu a Jozef si ju vzal za manželku. Avšak jej život bol ohrozený od všetkých spoluobčanov, lebo také ženy v Izraeli boli kameňované. Jozef si na seba prebral zodpovednosť, aby zachránil Máriu a v nej nenarodeného Ježiša. Keby si ju nevzal za ženu, bola by zabitá. Po narodení, vo veľmi neprajných podmienkach, sa kráľovský dom a s ním i celý Jeruzalem vystrojil proti nemlúvňatku.

Nielen Ježiš bol ohrozený, ale všetci, ktorí mali s Ním hocijaký dotyk. Matka Mária, Jozef, deti – vrstovníci

Ježišovi. Všetci boli v nebezpečí pre Ježiša. Potom musel podniesť namáhavú cestu do Egypta, dlhú nie menej ako 300km. Nebolo to až také pohodlné cestovanie. Potom bývanie v cudzine bez domova a blízkych. Usídlenie v Nazarete bolo podmienené tým, že tam sa mali kam vrátiť. Mohli si pooprávať bydlisko a započat' život z práce rúk. Predstavme si aký to mohol byť život ľudí, o ktorých teraz celý kresťanský svet hovorí, že vychovávali Kráľa kráľov. Ich život bol ťažký, len pretože vychovávali Mesiáša.

Potom, keď Ježiš vyšiel do verejnosti, začala cesta na Golgotu byť čoraz ťažšia. Ako sme už uviedli, vždy Ho len chceli zabiť a na každom kroku trpel protivenstvami. Uzdravil chromého; obvinili ho z hriechu, lebo rozkázal niest' postieľku v sobotu. Otvoril oči slepému od narodenia a zasa bol človek hriešny. Vyhnal démona z úbohého a pomocou vládcu nad démonmi vyháňa zlých duchov. Vzkriesil mŕtveho, a preto Ho chceli zabiť, keďže ohrozuje česť kňazom. Kto z nás by si prial taký život? Napriek tomu, že mal moc veliť množstvu anjelov, ktorí by bojovali pre Neho, trpel od primitívnych ľudí a pokryteckých farizeov. Celý Jeho život bola cesta na Golgotu. Nielen s krížom na pleci z Jeruzalema, ale až z Betlehema.

Nemám nadostač smelosti opisovať Jeho opravdivé boje utrpenia a bolesti v čase tých dní od zajatia až po ukrižovanie. Jednou vetou možno povedať, „Bolo to nad možnosť hrozná.“ Potom prišlo utíšenie. Prišla konečná hodina 33-ročnej tortúry medzi svojimi vlastnými. Bolesť na tele musela priam horieť, ale prišlo ulavenie: „Dokonané!“

Pocit splnenia misie na svete. Radosť vykúpenia. Vďačnosť pre Božiu pomoc. Muselo sa tak stať, že Kristus musel trpieť, byť zabitý, aby mohol vstať z mŕtvych a vyhlásiť ako konečné víťazstvo: „Bol som mŕtvy a hľa, žijem na veky vekov, a mám kľúče pekla a smrti.“ Každý, kto v Neho verí, hoci by aj zomrel, bude žiť.

Cena vykúpenia bola veľká, dlhá, ťažká a namáhavá, ale koniec, keď bola úplne zaplatená, stal sa spasením. Všetko prešlo, spasenie prišlo.

Každý, kto má vierou dotyk s Ježišom, znáša ťažkosti od svojich vlastných, od kňazov, od vládcov, od intelektuálov, od pokryteckých novofarizeov, a vôbec od sveta. To ani nie je ťažké, keď vieme, čo povedal náš Vodca: „Mne sa protivili, aj vám sa budú protivit...ale to všetko vám urobia pre moje meno, pretože neznajú Toho, ktorý ma poslal“ (J 15:20-21).

Halelujah! Nenávideli Ho, prenasledovali a zabili BEZ PRÍČINY (J 15:25). Tak zapezpečil vzkriesenie a večný život. **m**

Ján Tomášik, st.

MILOŠŤ JE ZADARMO ALE NIE JE LACNÁ

Lebo sa zjavila milosť Božia, spasiteľná všetkým ľuďom...

Títovi 2:11

Minulý rok sme boli svedkovia predpovede udalosti, ktorá rýchlo zaujala popredné miesto vo svetových spravodajstvách. Bol to predpovedaný „koniec sveta“, ktorý sa mal udiať 21. decembra roku 2012. Vyvolalo to u ľudí rôzne reakcie. Od skepticizmu a zosmiešňovania až po strach, hrôzu a hľadanie spôsobu ako sa pred tým zachrániť. Bol to ešte jeden z radu mnohopočetných pokusov ľudí predpovedať to, o čom Biblia hovorí, že o tom dni a o tej hodine nevie nikto, ani anjeli v nebi, ani Syn, iba nebeský Otec. Avšak to, čo už takmer dvetisíc rokov môžeme s istotou poznať a počítať s tým je správa, že sa zjavila milosť Božia, ktorá priniesla spásu všetkým ľuďom, založená na diele a obeti Pána Ježiša Krista. Mnohí by hneď k tomu pridali poznámku, že to pre nich nie je nič nové, je to myšlienka, s ktorou sa stretli ešte v detstve, alebo je to súčasťou ich tradície, ktorá trvá už cez mnohé generácie. Žijeme v prostredí, ktoré vo veľkej miere zachováva kresťanskú tradíciu, kde takmer každý sa vyjadří, že verí v Boha a vie o tom, že nám Boh preukázal milosť a poslal svojho Syna Ježiša Krista, aby nás spasil a odpustil nám naše hriechy. Nie je až tak veľa ľudí, ktorí poznajú čo je napísané v pokračovaní toho textu v liste Títovi. Vo verši 12 v druhej kapitole Pavel pokračuje správou o milosti a hovorí: ktorá nás vyučuje, aby sme sa odriekli bezbožnosti a svetských žiadostí a aby sme rozumne a spravodlivo a pobožne žili na tomto svete. Drahý priateľu, či by si mohol pripustiť myšlienku, že

spasenie je Božím darom z milosti, je zadarmo, ale predsa vyžaduje určitú cenu od každého z nás?! Žiadnym spôsobom nechcem povedať, že si to musíme alebo môžeme nejako zaslúžiť. To určite nie. Nejestvuje žiadny skutok, ktorým by sme si milosť mohli zaslúžiť, lebo je úplným darom od Boha. Ježiša sa raz opýtali: čo máme robiť, aby sme konali Božie skutky? On im odpovedal, že tým Božím skutkom je, aby sme verili v neho (Ján 6:28-29) a veriac v neho mali život v jeho mene (Ján 20:31). Nemusím hovoriť o tom, čo všetko musíme robiť, aby sme mali (udržali a zachovali) každý svoj tuzemský život, ktorý sa jedného dňa predsa pomíne. O koľko viacej je potrebné poznať ako môžem mať (udržať a zachovať) ten Boží, večný život. Inak povedané, našu vieru musia nasledovať určité skutky. Viera bez skutkov je mŕtva (Jakub 2:26).

U Lukáša v kapitole 3 je správa o Jánovi krstiteľovi, ktorý bol predchodcom Pána Ježiša. Uvedme si začiatok tejto kapitoly: „A v pätnástom roku panovania cisára Tiberia, keď bol Pontský Pilát vladárom v Judsku a Heródes tetrarchom v Galilei a Filip, jeho brat, tetrarchom v Iturei a v Trachonitidskej krajine a Lyzaniáš tetrarchom v Abyléne, za najvyššieho kňaza Annáša a Kaifáša stalo sa slovo Božie k Jánovi, synovi Zachariášovmu, na púšti. A pochodil po celom okolí Jordánskom kázuc krst pokánia na odpustenie hriechov, ako je napísané v knihe slov proroka Izaiáša: Hlas volajúceho na púšti: Prihotovte cestu Pánovu, čiňte priame jeho chodníky! Každé údolie bude vyplnené, a každý vrch a breh bude snižený, a bude to,

čo je krivé, priamym a nerovné bude hladkými cestami, a každé telo uvidí spasenie Božie. A hovoril zástupom, ktoré vychádzaly, aby sa mu dali pokrstiť: Plemä vreteníc, ktože vám ukázal, aby ste utiekli budúcemu hnevu? Tedy neste ovocie, hodné pokánia! A nezačnite hovoriť sami v sebe: Ved' otca máme Abraháma! Lebo vám hovorím, že Bôh môže i z týchto kameňov vzbudiť Abrahámovi deti. A už je aj sekera priložená na koreň stromov. Každý teda strom, ktorý nerodí dobrého ovocia, vytínajú a hádzu na oheň. A zástupy sa ho pýtaly a vraveli: Čože teda budeme robiť? A on odpovedal a vravel im: Kto má dvoje sukien, nech udelí tomu, kto nemá, a ten, kto má jedlá, nech činí podobne! A prišli aj colní dať sa pokrstiť a povedali mu: Učiteľu, čo budeme robiť? A on im povedal: Nič viacej nevyberajte nad to, čo vám je nariadené! A pýtali sa ho aj vojaci a hovorili: A my čo budeme robiť? A povedal im: Nikoho nezastrašujte a tak nezdieľajte ani nerobte ničoho podvodne a majte dosť na svojom plate.“ Ján krstiteľ bol posledným starozákonným prorokom, ktorý pripravoval izraelský ľud pre príchod Mesiáša tým, že ich krstil na pokánie a hovoril im čo majú robiť. Židovské myslenie vždy charakterizovalo to, že je slovo Božie potrebné dodržať tým, že budú robiť to, čo im hovorí. Aké to má spojenie s nami dnes, ktorí žijeme v čase milosti? Izraeliti seba považovali za deti Abrahámove, čo v podstate aj boli, ale Ján ich upomínal, že len volať sa Abrahámovými deťmi nestačí. Aj o nás dnes Pavel apoštol v liste Galatským v kapitole 3 hovorí,

že sme deťmi Abrahámovými a zvlášť vo verši 29: „A jestli ste vy Kristovi, tedy ste semenom Abrahámovým a podľa zaslúbenia dedičmi.“ Raz prišli k Ježišovi farizeovia hovoriac: Naším otcom je Abrahám. Ale Ježiš im odpovedal: Keby ste boli deťmi Abrahámovými, robili by ste skutky Abrahámove. Teda, nestačí iba volať sa potomkom Abrahámovým. Treba mať Abrahámovu vieru a robiť Abrahámove skutky. Nestačí iba mať kresťanské úzadie, alebo byť členom niektorej cirkvi. Píšem toto v láske Božej a s úctou ku každému, ale tiež aj v bázni Božej. Treba na tom aj niečo robiť. Moderné spoločenské myslenie sa vyznačuje individualizmom, kde je človek v strede. On určuje, alebo sa pokúsi určiť ako sa s ním bude nakladať a koľko on sám od seba vynaloží úsilie. Moderného človeka zaujímajú iba veci, ktoré prinášajú zisk jeho osobnosti. Sám si určuje pravidlá. Pripomína mi to výrok hada v Edenskej záhrade: istotne nezomriete, ale budete ako bohovia. No pravda je, že pravidlá, týkajúce sa života, postavil Boh.

Ak vyznávam, že verím v Ježiša, vtedy skrze vieru stávam sa účastným zmluve s Bohom, ktorú On sám ustanovil. Je to podobne ako keď muž a žena uzavierajú manželstvo. Je to zmluva. A že sú dvaja v manželstve nebudeme poznať iba po tom, že neustále budú opakovať: my sme v manželstve. Bude to viditeľné po ich spoločnom živote a vykonávaní svojich manželských záväzkov.

Lebo opustí človek otca i mat' a bude sa pridržať svojej ženy, a tí dvaja budú jedno telo. Podobne je to s človekom, keď prijíma vierou spasiteľnú Božiu milosť, ktorá nás vyučuje opustiť hriechy spôsob života, pokajať sa, čiže oľutovať každý svoj hriech, prijať odpustenie hriechov v Jeho mene a obrátiť sa k novému životu v posvätení.

Určitý príbeh znie nasledovne: Jeden princ s jeho novou manželkou vracali sa so svojim sprievodom zo svadobnej slávnosti do svojho paláca a cestou pri hlavnom námestí spozorovali veľký dav ľudí. V strede toho davu bola vystavaná šibenica, na ktorej

stál človek, odsúdený na smrť, ktorý mal byť práve povesený. Princezná ho ľutovala a poprosila svojho manžela, aby niečo s tým urobil. Zastavili voz a princ sa opýtal sudcu či môže ako svadobný dar dať milosť tomu človekovi. Sudca povedal, že na ten spôsob nie je možné odpustiť ten priestupok. Jediná možnosť bola zaplatiť tisíc zlatých dukátov. Princ hneď vybral vrečko, v ktorom bolo osemsto a princezná pridala jej päťdesiat dukátov a povedali: hľa, tu máme osemstopäťdesiat, azda by to stačilo. No sudca povedal: Nie, potrebné je tisíc. Vtedy princezná prešla pomedzi svadobný sprievod a nazbierali od svadobníkov ešte zlatých dukátov, takže ich bolo deväťstodevädessiatdeväť a zavolala: Tak toto už azda stačí. Cena je tisíc, zopakoval sudca. Všetkým ako by stroskotala nádej. Ale vtedy sa spamätala princezná na odsúdencu: Pozrite sa do jeho vrečka, či sa azda nenájde zlatník. Vtedy kat poprevracal vrečku odsúdencu a práve z jedného vypadol zlatý dukát, ten tisícty. A vyslobodenie mohlo byť vykonané.

Môžeš sa dnes stotožniť s týmto odsúdencom? Ja som bol tiež na jeho mieste. Bol som odsúdený na smrť, večnú smrť. Ježiš v podstate všetko pre nás učinil, my k tomu už nič nemôžeme pridať, ale predsa nás to niečo stojí. Milosť je zadarmo, ale nie je lacná. Nestačí iba volať sa kresťanom. Potrebné je nim sa stať a vynaložiť k tomu úsilie. Možno sa bojíš o svoju pozíciu, alebo sa obávaš, čo ľudia vôkol budú o tebe rozprávať. Sám som mal kresťanské úzadie, pozíciu a uznanie v spoločenstve a myslel som si, že je to všetko, čo potrebujem. Ale keď sa Ježiš zaskvel v mojom živote, tie veci sa stali pre mňa nepodstatnými. Znovu mám úzadie, pozíciu a uznanie, ale teraz v Kristu Ježišovi. Pavel apoštol to povedal takto: „Lebo jako ste boli vydali svoje údy za sluhov nečistote a nepravosti robiť nepravosť, tak teraz vydajte svoje údy za sluhov spravodlivosti na posvätenie.“ (Rímskym 6:19) Predtým, v kapitole 5 Pavel píše, že sme ospravedlnení vierou. Ježiš vzal naše hriechy, aby sme sa my mohli stať spravodlivosťou Božou v Ňom. Teda, ak som veriaci v Ježiša – som spravodlivý. Dnes teológovia povedia, že je to vnútorná spravodlivosť. Teda jestvuje aj vonkajšia. Ak iba na vonok dokazujem svoju spravodlivosť

ako čo to robili farizeovia tak som pokrytec. (Mat 23:25) A zase, ak sa považujem za kresťana počítajúc na vnútorné ospravedlnenie vierou považujúc, že stačí iba veriť a pritom žijem spôsobom života ako tento svet, vtedy robím milosť Božiu lacnou. Prví kresťania nerozdeľovali spravodlivosť na vnútornú a vonkajšiu. Oni brali za samozrejmosť žiť novým, premeneným životom, životom spravodlivosti.

Ján krstiteľ nepovedal ani colníkom, ani vojakom, aby opustili svoju službu, lebo je hriešna. On im povedal, aby ju vykonávali spravodlivo. Ježiš chce, aby bolo zmenené (znovuzrodené) najprv naše vnútro a potom sa to bude prejavovať aj na vonok.

Tiež je dobre vyhľadať spoločnosť, v ktorej môžeme duchovne rásť a naplňovať každý zámer Božieho slova. Nejde vôbec o to, že ma jedna cirkev môže spasiť a iná nie. Ide o to, aby som vyplnil svoju čiastku zmluvy s Bohom a tak mal úplnú nádej na spasenie a večný život. Ježiš je našim dokonalým príkladom. On zomrel, bol pochovaný a vstal z mŕtvych a je živý na veky. Teraz už viac smrť nepanuje nad ním. Tak aj my, keď uveríme v Ježiša, potrebujeme zomrieť (pokánie), byť pochovaní (v krste) a vstať z mŕtvych v novote života (krst Duchom svätým a ohňom), aby sme mali istotu dedičstva nebeského kráľovstva a silu žiť každý deň novým životom v Duchu a v posvätení. Je to dobrodružstvo viery, do ktorého nás Ježiš povoláva, aby sme úplne boli spokojní vo svojom vnútri.

Už takmer dvadsať rokov žijem život v plnosti Božej milosti a neustále pracujem na svojom spasení. Je to najšťastnejší život, ktorý je hodno získať. Ježiš pre teba zaplatil tých „deväťstodevädessiatdeväť dukátov“. Rozhodni sa obetovať ten svoj, aby si v plnosti získal Boží život, ktorý je v Kristu Ježišovi. **Pastor Ján Soják**

MUHAMED TO NEMOHOL UROBIŤ

Cirkev, v ktorej som začiatkom 50. rokov bol pastorm, podporovala prácu misionára v Indii. Každý mesiac dostal plat a tam strávil tridsať rokov – dlhých tridsať rokov. Jednou príležitosťou povedal niečo, čo ma odradilo do tej miery, že som začal uvažovať nad tým, že zruším finančnú podporu. Povedal, že počas jeho 30-ročnej misie, žiadny Muhamedov nasledovník neprijal spasenie. „Do akej investície som vošiel?“ nastoloval som si otázku. „Podporujeme ho, a on hovorí, že žiadna duša neprišla k spaseniu. Je čas prehodnotiť svoje priority.“ Rozhodol som sa, že pôjdem do Indie a zistím, o čo ide.

1956. roku som to aj uskutočnil. Vtedy som kázal pred 50.000 ľuďmi. Navštívil som trhy a videl som mnoho žobrákov, chromých a slepých. Na žiadnom inom mieste som nevidel toľko chorých ľudí. India je jedna z najchudobnejších krajín na svete a ohromný počet ľudí neprijíma žiadny plat a nemá strechu nad hlavou.

Investovali sme tisíce dolárov a postavili sme konštrukcie, ktoré nám slúžili na to, aby ľudia boli ochránení pred slnkom počas kázania evanjelia. Spomínam si, keď bolo otváranie jednej takej stavby. Bol som veľmi vzrušený a kázal som dve hodiny, a tak bohoslužba trvala viac ako štyri hodiny. Keď som vyzval ľudí, či chcú byť spasení, zažil som veľké rozčarovanie. Nikto z toho množstva ľudí nevyšiel dopredu, aby prijal Ježiša.

Spomenul som si na nášho misionára a zašepkal som: „Ó, Pane.“ No, vedel som, že nás Boh nepovolal iba kázať evanjelium, ale aj demonštrovať ho.

Hoci nikto nevyšiel dopredu, hoci ľudia čakali na požehnanie a na odchod domov, povedal som im: „Ešte nie je koniec. Boh hovorí, že Jeho slovo budú sledovať znamenania a divy. Urobil som to, čo mi povedal nech urobím, a teraz dovoľm, aby On urobil to, čo povedal, že urobí.“

Povolal som troch ľudí dopredu. Vedel som, že sú žobráci. Najprv na pódium vyšla slepá žena a potom hluchonemý bezdomovec. Potom vyšla žena, ktorá nemohla vzpriamene chodiť. Pohybovala sa štvornožky, a tak prišla na stretnutie, lebo jej nemoc nedovolila vzpriamiť sa.

Bol som pod dohliadkou 50.000 ľudí.

Najprv som položil ruky na slepú ženu povediac: „V mene Ježiša Krista, rozkazujem slepým očiam, aby videli.“ V tej chvíli Boh otvoril jej oči a tak sa rozbehla k ostatným, kým kričala: „Ja vidím! Vidím!“

Potom som položil prsty do uší hluchonemého človeka. Palcom som sa dotkol jeho jazyka a povedal som: „V mene Ježiša, rozkazujem hluchému a nemému duchu, aby vyšiel z teba.“ Zlý duch ma poslúchol a človek začal hovoriť po anglicky. Nepoznal svoj jazyk. Od narodenia bol nemý, ale Boh mu otvoril uši a rozviazal jazyk.

Priblížil som sa k zohnutej žene a vyhlásil: „Teraz položím

ruky na ňu v mene Muhameda a dám mu čas, aby niečo urobil.“ Tlmočník, to nechcel preložiť, ale povedal som mu: „Brat, urob to, čo ti hovorím. Ty si tlmočník, ja som Boží človek.“

Nikto neočakával, že žena vstane, pretože vedeli, že je Muhamed mŕtvy. Potom som vysvetlil: „Je rozdiel medzi bohom, ktorému vy slúžite a Bohom, ktorému ja slúžim. Nechcem podceňovať vášho boha, ale chcem povýšiť môjho Boha. Navštevujete svätyňu a ja tiež. Rozdiel je v tom, že Ježiš nie je tam. Jeho hrob je prázdny. Prišiel som vám povedať, že Ježiš nie je mŕtvy. Je živý a dnes je taký istý aký bol včera.“

Položil som ruky na chorú ženu: „V mene Muhameda vstaň a choď!“ Nieкто sa ma neskôr opýtal, čo by som urobil, keby sa žena postavila a začala normálne chodiť. Pravdepodobne by som prešiel do islamu.

Avšak, ona nevstala. Vtedy som povedal: „ Teraz použijem meno, ktoré je ponad každé meno, meno Ježiš, meno Baránka zabitého za hriechy sveta.“ Zohnutá žena nechodila 58 rokov. Položil som na ňu ruky a v mene Ježiša Nazaretského som povedal: „V mene Ježiša, vstaň a choď!“ Vstala a po prvýkrát v živote chodila vzpriamene, pretože Ježiš je Boh!

Vieš, čo sa potom stalo? Ľudia začali zoskakovať z miest, na ktorých sedeli a onedlho v mojom smere utekal veľký zástup ľudí. Skryl som sa za tlmočníka v presvedčení, že ma chcú biť a vyhnať z krajiny. Nikdy predtým som nevidel taký beh. Kričali niečo na svojom jazyku a tak som sa ho opýtal o čo ide.

Tlmočník mi povedal: „Kričia: Ježiš žije! Ježiš je Kristus! Ježiš je Boh!“ a prichádzajú prijať spasenie“. Bol som nadšený. Nikto nevyšiel dopredu, kým som kázal, ale keď videli demonštrované evanjelium, všetci pobežali.

Boh nás pozýva, aby sme ukázali Jeho silu.

Tešíš sa z toho, že je dnes živý?

A Filip išiel do mesta Samárie a kázal im Krista.

A zástupy jednomyselne pozorovali na to, čo hovoril Filip, čujúc a vidiac divy, ktoré činil.

Skutky apoštolov 8:5-6

R. W. Schambach, Úryvok z knihy Divy (Čudesas)

VYSLOVENÉ SLOVO

*Dôkaz svojej viery musíme preukazovať. Biblia hovorí, že Boh oživuje mŕtvych.
Znamená to, že Boh koná divy a „z ničoho tvorí niečo.“*

Abrahám mal sto rokov a Sára deväťdesiat. Mali jasne stanovený cieľ: mať syna. Mali horiacu túžbu a modlili sa oň dvadsaťpäť rokov. Nakoniec im Boh dal zaslúbenie, a keď prijali záruku, ihneď im zmenil mená: „Preto sa už nebudeš volať Abrám, ale Abrahám bude tvoje meno; svoju ženu Sárju už nebudeš volať Sárja, lebo jej meno bude Sára, princezná.“ (Pozri 1. Moj. 17)

Abrahám mal námiektu: „Otče, ľudia sa nám budú smiať. Vo svojom dome nemáme ani psa, a ty chceš zmeniť naše mená na „otca mnohých národov,“ a „princeznú“. Jáj, všetci povedia, že sme šialení.“

Boh však iste povedal: „Ak chceš so mnou pracovať, musíš konať tak, ako konám ja. Ja z ničoho tvorím ľudí, a ak nebudeš smelo vyznávať akoby si mal to, čo ešte nemáš, nebudeš použiteľný.“

A tak Abrahám zmenil svoje meno. Prišiel za svojou ženou a povedal: „Žena, moje meno je zmenené. Už nie som Abrám, ale Abrahám – otec mnohých

národov, pretože mi Boh zmenil meno. Tvoje meno už nebude Sárja, ale Sára.“

Prišiel večer a Abrahám sa vydal na prechádzku dolinou. Sára pripravila jedlo a zavolała na svojho muža: „Abrahám, večera je schystaná!“ Slová odzváňali dolinou. Sediaci istotne prestali pracovať a hovorili: „Počujte! Ona svojho muža nazýva Abrahámom, otcom mnohých národov. Ó, chudinka Sára. Tak veľmi túži po dieťati a už má deväťdesiat rokov. Pominula sa s rozumom. Ľutujeme ju.“

Zrazu sa z doliny ozval hlboký baritón: „Už idem, Sára.“ „Čože? Čudovali sa, „Sára – matka mnohých detí? Ó, aj on stratil rozum. Obaja zišli z rozumu!“

Abrahám a Sára si nevšímali kritiky sedliakov. Hovorili si: „Otec mnohých národov“ a „princezná“. Stalo sa práve tak, ako vyznávali – dostali krásne dieťa, Izáka, čo znamená „smiech“.

Bratia a sestry, chcete zažiť smiech? Máte radi smiech vo svojom dome? Chcete mať radosť v práci a v cirkvi? Použite „zákon viery“! Vtedy budete zažívať opätovné narodenie Izáka vo svojom živote.

Divy sa nedostavia slepým bojom. V duchovnom svete sú jasné zákony, a vy vo svojom srdci mate nekonečné prostriedky, pretože Boh býva vo vás. Boh však nič neurobí, ak to nepríde skrze váš vlastný život. Boh bude s vami spolupracovať a vykoná veľké veci. On je ten istý, pretože sa Jahve nikdy nemení, ale predtým, než

sa niekto nezmení, Boh nemôže konať. On použil Mojžiša a Józua a mnohých ľudí viery, ale keď zomreli, národ sa vzdialil od Boha a Boh prestal konať vo svojej sile.

Boh sa chce manifestovať cez vás, podobne ako sa manifestoval cez Krista pred 2000 rokmi. On je rovnako mocný a to záleží od nás. Som presvedčený, že by mohol vzbudiť cirkvi v Spojených štátoch, Nemecku alebo v Tokiu, ktorá by mala viac ako 10,000 členov, pretože sa vízia nebuduje vo vonkajšom svete, ale vo vnútri človeka.

To, čo vznikne v našom srdci a myslí, vyjde von. Strážte svoje srdce a myseľ. Nesnažte sa nájsť Božiu odpoveď v druhej osobe, pretože Božia odpoveď prichádza k vášmu duchu, cez váš duch a vo vašej konkrétnej situácii.

Držte a vyslovte slovo Božieho zaslúbenia, pretože práve vaše slovo vychádza a tvorí niečo. Žehná, alebo preklíňa, je to buď slovo viery, alebo nevery. Boh vyslovil slovo a stvoril zem z ničoho. Vaše slovo je materiál, ktorý používa Duch Svätý, aby konal.

A teda, vyslovujte slovo, lebo je to veľmi dôležité. Cirkev dnes stratila umenie dávania príkazov. My, kresťania, sme sa stali žobrákmi, pretože neprestajne žobreme. Na pobreží Červeného mora, Mojžiš povedal: „Bože, pomôž nám. Prichádzajú Egypťania!“ Boh ho pokarhal, keď povedal: „Mojžiš, prečo ma prosíš? Rozkáž a Červené more sa rozdelí.“

Je čas, keď sa máte modliť, ale je čas, keď musíte rozkázať. Vo svojej tajnej komôrke sa musíte vytrvalo modliť, ale keď vyjdete na bojové pole, vyslovujte slovo zaslúbenia a tvorenia. Keď čítame o živote Ježiša Krista, vidíme, že on rozkázal. Modlil sa celú noc, ale keď prišiel na prednú líniu, rozkázal, aby bol národ zdravý. Rozkázal moru. Rozkázal diablove.

Aj učeníci konali podobne. Peter rozkázal žobrákovi: „Striebra a zlata nemám, ale to, čo mám, to ti dám. Vstaň v mene Pána Ježiša Krista!“ Telu mŕtvej ženy rozkázal: „Tabita, vstaň!“ Chromému v Lystre Pavel rozkázal: „Vstaň na svoje nohy!“ To boli slová tvorenia.

Biblia hovorí, aby sme uzdravovali chorých. V Jákovovi Biblia hovorí, že modlitba viery zachráni nemocného. Boh žiada od nás, aby sme uzdravovali nemocných a ja v cirkvi uzdravujem ako ma Duch

vedie. Jednoducho poviem: „Si uzdravený! Postav sa a stoj!“ Na desiatky a stovky ľudí prijali uzdravenie.

Pred niekoľkými mesiacmi som usporiadal stretnutie v západnej krajine. Jeden večer prišlo asi tisícpäťsto ľudí a rovno predom mnou bola jedna pani vo vozíku. Bola strašne vykrivená, až mi bolo smutno. Povedal som: „Pane, prečo si ju umiestnil práve tu? Kým sa na ňu pozerám, som odradený, strácam vieru. Snažil som sa nehľadieť na ňu, kým som kázal slovo. Pozeral som sa v jednom smere a potom v druhom, pretože mi pohľad na ňu zalieval srdce studenou vodou.

Keď som končil hovoriť slovo, Duch Svätý mi zrazu povedal: „Zostúp a zdvihni ju.“

Hovoril som: „Pane, naozaj si myslíš, že by som mal zostúpiť a zdvihnúť ju? Je taká vykrivená, že neviem, či by ju aj Ježiš zdvihol. Nemôžem. Bojím sa.“

Duch Svätý mi hovoril: „Zostúp a zdvihni ju.“ Odmietal som hovoriac: „Ach, nie, bojím sa, možno sa nepodarí.“

A tak som začal pozývať na uzdravenie tých ľudí, o ktorých mi Pán povedal, okrem tej ženy. Najprv bola uzdravená slepá žena. Taká bola zlaknutá, keď som ju vyzval, že skríkla a odpadla, keď sa jej oči otvorili. Ľudia boli uzdravovaní, ale mi Duch Svätý aj ďalej hovoril: „Zostúp a zdvihni ju.“

Odpovedal som: „Otče, je taka vykrivená, bojím sa.“

V poslednej chvíli bohoslužieb som sa oddal. Keď pastor poprosil ľudí, aby zaspievali poslednú pieseň, zašepkal som tak, aby iní nepočuli: „Pani, ak chcete, môžete sa postaviť z vozíka.“ Potom som sa vzpriamil a otočil som sa, aby som ušiel preč.

Kým som sa otáčal, všetci ľudia začali kričať a tleskať. Žena vstala a chodila okolo pódia. Aký som bol hlúpy. Keby som ju zdvihol na začiatku, nebo by sa sprítomnilo, ale bál som sa.

Mnohí ľudia sa ma pýtajú či mám dar viery alebo dar uzdravovania. No, ja som skúmal svoje srdce a dotiaľ som nenašiel žiadny dar. Verím, že sa to stáva, pretože Duch Svätý má dary, všetkých deväť. On prebýva v nás, a teda aj vo mne. Duch Svätý sa manifestuje, t.j. manifestuje Ježiša skrze mňa. Nemám žiadny dar, iba Ducha Svätého a jemu načúvam a verím.

Aký mám dar? Poviem vám o jednom dare, je to dar odvahy. Pomocou toho daru my našu vieru kladieme do praxe, a potom Duch Svätý ide s nami. Biblia nehovorí, že znamenia budú chodiť pred nami, ale hovorí, že budú nasledovať našu vieru.

Pastor David Yonggi Cho

VIERA, ktorá stále rastie

Pre autora Smitha Wiggleswortha (1859-1947) bol život neustálym dobrodružstvom. Vždy veril Bohu, dokonca aj v tých najbezpečnejších situáciách, a mal úplnú dôveru v Kristovu moc. Pripojte sa k tomuto známemu evanjelistovi vo veľkom dobrodružstve zvanom „viera“, kedy sa zázraky stávajú každodennou záležitosťou. Budte svedkami mnohých vyslobodení z crukrovky, tuberkulózy, posadnutia démonmi a dokonca aj zo smrti. Pripravte sa na to, že vás ohromí, ako sa semeno viery začne rozširovať a rásť vo vašom srdci. Sledujte, ako sa Boh hýbe a dotýka ľudí cez uzdravenie a vyslobodenie – zázraky, ktoré nasledujú ako znamenia moci viery. Vaša viera, veľká či malá, môže neustále rásť, keď preteká do životov ľudí okolo vás, prinášajúc slávu Bohu a požehnanie pre svet!

MAJTE VIERU V BOHA

„Veru vám hovorím: Keby niekto povedal tomuto vrchu: Zdvihni sa a zval' sa do mora! A nepochyboval by v srdci, ale veril by, že sa stane, čo hovorí, stane sa mu. Preto vám hovorím: Verte, že dostanete všetko, za čo sa modlíte a za čo prosíte. Budete mať.“ (Marek 11,23-24)

Toto sú dni, kedy potrebujeme posilniť svoju vieru, kedy potrebujeme poznať Boha. Boh určil, že spravodlivý bude žiť z viery (Rimanom 1,17). Ona dokáže zmeniť kohokoľvek, nech by bol akokoľvek poviazaný. Ja viem, že Božie slovo je dostatočné. Jedno slovo od Boha môže zmeniť národ. Jeho Slovo je „od vekov až na veky“ (žalm 90,2). Cez to, keď do nás vstúpi večné Slovo, to neporušiteľné semeno, môžeme byť znovuzrodení a získať nádherné spasenie. „Nie samým chlebom bude človek žiť, ale každým slovom, ktoré vychádza z úst Božích.“ (Matus 4,4) To je pokrm viery. „Tak teda viera z počutia a počutie skrze slovo Božie.“ (Rimanom 10,17: Roh.)

BOŽIE SLOVO JE SPOLAHLIVE

Všade sa ľudia snažia zdiskreditovať Bibliu a odstrániť z nej všetko zázračné. Jeden kazateľ hovorí: „Nuž, viete, Ježiš už vopred dohodol, aby osliatko bolo priviazané práve tam, kde bolo, a aby ľudia, ktorým patrilo, povedali presne to, čo povedali.“ (pozri Matus 21,2-3)

Hovorím vám, Boh vie zariadiť všetko. Vie pripraviť plán aj pre vás a keď to robí, tak vo všetkom je pokoj. Všetko je možné, ak budete veriť (Marek 9,23).

Iný kazateľ zas vraví: „Pre Ježiša bolo ľahké nasýtiť dav ľudí piatimi bochníkmi chleba. Vtedy totiž vyrábali bochníky také veľké, že bolo ľahké každý z nich rozkrájať na tisíc kúskov.“ (pozri Jan 6,5-13) Ale zabúda na to, že tie bochníky niesol po celý čas malý chlapec vo svojom obedovom košíku.

Pre Boha nie je nič nemožné. Nemožnosť vidíme len vtedy, keď Boha meriame obmedzeniami našej vlastnej nevery.

NAČIAHNITE SA VO VIERE

Máme úžasného Boha, Boha, ktorého cesty sú nevstihnuteľné a ktorého milosť a moc nemajú hraníc. Jedného dňa som bol v Belfaste a stretol som sa s bratom toho zboru. Povedal mi: „Wigglesworth, mám problém. Za posledných päť mesiacov som mal mnoho starostí. V zbore sme mali sestru, ktorá na našich zhromaždeniach vždy vedela modlitbou stiahnuť z neba požehnanie. Je to staršia pani, ale jej prítomnosť je vždy inšpirujúca. Pred piatimi mesiacmi spadla a zlomila si nohu. Lekári jej ju do sadry a po piatich mesiacoch jej sadru zložili. Lenže kosti sa nezrástli správne, a tak sa stalo, že znova spadla a opäť si zlomila stehennú kosť.“

Zaviedol ma potom k nej domov, do jej izby, kde ležala na posteli. Opýtal som sa jej: „Ako to vyzerá?“

Odpovedala mi: „Poslali ma domov s tým, že už sa to nedá vyliečiť. Lekári povedali, že som príliš stará, že sa mi kosti už nezrástú. Hovoria, že v kostiach nemám potrebné živiny a že oni s tým nevedia nič urobiť. Vraj budem musieť zostať na lôžku do konca života.“

Spýtal som sa: „Veríte Bohu?“

Povedala: „áno, odkedy som sa do počula, že máte prísť do Belfastu, moja viera rýchlo vzrástala. Ak sa budete modliť, budem veriť. Viem, že na tomto svete neexistuje moc, ktorá by mohla spôsobiť zrastenie kostí v mojej nohe, ale tiež viem, že pre Boha nie je nič nemožné.“

„Veríte, že sa vás Boh teraz dotkne?“

„Verím,“ odpovedala.

Je veľkolepé sledovať to, keď ľudia veria Bohu. Boh vedel o tej nohe všetko, aj že bola zlomená na dvoch miestach. Pani som povedal: „Keď sa budete modliť, niečo sa stane.“

Bol pri nás aj jej manžel, sedel vo svojom kresle už štyri roky a nevedel urobiť ani krok. Zakričal: „Ja tomu neverím.“

Nebudem tomu veriť. Nikdy ma nedonútite, aby som uveril.“

Odvetil som mu: „V poriadku,“ a kládol som ruky v mene Pána Ježiša iba na jeho manželku.

Vo chvíli, keď som to urobil, prešla ňou Božia moc a vykričala: „Som uzdravená!“

Povedal som jej: „Ja vám nebudem pomáhať postaviť sa. Boh sám to všetko urobí.“ A tak vstala, chodila sem a tam po izbe a chválila Boha.

Starý pán bol ohromený z toho, čo sa stálo jeho manželke, a kričal: „Aj ja chcem chodiť! Aj ja chcem chodiť!“

Nato som mu povedal: „Vy starí hriešnik, urobte pokánie!“

Vykričol: „Pan, Ty vieš, že som to nikdy nemyslel tak, ako som povedal. Pane, Ty vieš že verím!“

Ja si nemyslím, že myslel vážne to, čo povedal, ale Pán bol aj tak plný milosrdenstva. Keby si značil naše hriechy, kde by sme všetci boli? Ak my splníme podmienky, Boh sa k nám vždy priblíži. Keď veríme, potom je všetko možné.

Položil som ruky na starého pána a Božia moc prešla jeho telom. Po prvý raz za štyri roky získali jeho nohy silu uniesť celé telo. Začal chodiť hore-dole, dnu a von z izby. Zvolal: „Aké veľké veci pre nás Pán dnes večer urobil!“

„Nech žiadate čokoľvek, keď sa modlíte, verte, že to dostanete a budete to mať.“ Túžite po Bohu a budete mať túžbu od Boha. Stretne sa s vami na úrovni týchto túžob, keď sa k Nemu načiahnete v jednoduchej viery.

Na jednom zhromaždení za mnou prišiel muž, ktorý videl, že ostatní ľudia su uzdravovaní a on chcel byť tiež. Vysvetlil

mi, že rameno sa mu zaseklo v jednej polohe a mnohé roky ním nevie pohnúť. „Máte nejakú vieru?“ spýtal som sa ho.

Odpovedal, že má veľa viery. Po modlitbe bol schopný mávať ramenom všade dookola. Nebol však úplne spokojný a sťažoval sa: „Tuto ešte cítim menšiu bolesť,“ a ukázal na koncertné miesto.

Pýtal som sa ho: „Viete, aký máte problém?“

„Nie,“ odpovedal.

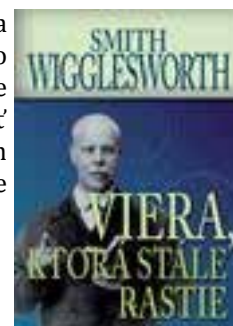
„Nedokonalá viera.“ Nech žiadate čokoľvek, keď sa modlíte, verte, že to dostanete a budete to mať.

Verili ste pred tým, než ste boli spasení? Veľa ľudí by chcelo byť spasených, ale najprv sa chcú cítiť spasení. Ale neexistuje človek, ktorý by sa cítil byť spasený skôr, než uveril. Boží plán je vždy takýto: Ak budete veriť, uvidíte slávu Božiu (Ján 11,40). Som presvedčený, že Boh nás chce všetkých priviesť na úroveň neochvejnej viery a dôvery k Nemu.

V našom tekste z 11. kapitoly Marka používa Ježiš príklad hory. Prečo hovorí o hore? Ak viera dokáže odstrániť horu, dokáže odstrániť všetko. Boží plán je taký užasným že ak budete len veriť, všetko bude možné.

Smith Wigglesworth

Pripravila Tamara Katánsky

NÁZOV KNIHY	AUTOR KNIHY	CENA KNIHY (din)	NÁZOV KNIHY	AUTOR KNIHY	CENA KNIHY (din)
SLOVENSKÉ VYDANIA			SRBSKÉ VIDANIA		
Sila myšlienok	Joyce Meyer	900	Trijumf kroz tragediju	David Wilkerson	800
Moc modlitby rodiča	Stormie Omartian	700	Upoznaćete istinu	Martin Hlastan	150
Moc manželkiných modlitieb	Stormie Omartian	700	Oduševljen Bogom	Roger Steer	550
Moc manželových modlitieb	Stormie Omartian	700	Bojno polje uma	Joyce Meyer	450
Viera, ktorá stále rastie	Smith Wigglesworth	800	Svrha života	Rick Warren	690
Ako zvládať svoje emócie	Joyce Meyer	900	Nagrada časti	John Bevere	500
Človek – služba - vízia	Lester Sumrall	800	Pet jezika ljubavi	Gary Chapman	530
Za bránou Slova	Martin Hunčár	800	Ništa drugo nije važno	Patricia St. John	240
Čas sa kráti	Reinhard Bonnke	700	Od straha do ljubavi	Ray i Nancy Kane	490
Uzdravenie	T. L. Osborn	900	Mir	Joyce Meyer	120
Rusko si získalo naše srdcia	Carl G. Severin	600	I govore drugim jezicima	John Sherrill	400
Ochutnaj kúsok večného života	Michael F. Blume	400	Kako voleti svog tinejdžera	Ross Campbell	450
17 zákonov tímovej práce	John C. Maxwell	750	Hrabrost za pobjedu	Lester Sumrall	500
Viera zmení tvoj svet	Lester Sumrall	500	Jedinstvo Boga	David K. Bernard	400
30, 60 a stonásobok	John Avanzini	600	Militantno Hrišćanstvo	Jonathan Conrathe	300
Víťazstvo nad strachom	John Bevere	600	Približavanje Bogu	Cheryl Craft	300
Satanova návnada	John Bevere	600	Kao silni vetar	Mel Tari	300
Zrodený pre víťazstvo	Ulf Ekman	400	Realnost uspešne supruge	M. Kozohorska	120
Tvorivá myseľ	Ulf Ekman	400	Istina će vas osloboditi	Martin Hlastan	300
Maximálna mužnosť	Edwin Louis Cole	500			
Uctievanie za hranicami všed.	Darlene Zschechová	600			
Modlitba, kľúč k prebudeniu	David Yonggi Cho	450			
Pod Božou ochranou	John Bevere	500			
Srdce v ohni	John Bevere	600			
Biblia slovenská – stredný for.	Preklad J. Roháček	2,000			
Biblia slovenská – malý formát	preklad J. Roháček	600			
Fido – nezbedné jahňa	Ruth Petrášová	200			

VEĽKÝ SEN V RUKÁCH VEĽKÉHO BOHA

Anna mala sen. Vydá sa za svojho milovaného Elkánu, založia si rodinu a budú žiť šťastne do konca svojho života. Rýchlo však zistila, že tomu tak nebude. Čas ju uistil, že dieťa mať nemôže. S tým nepočítala. Veď, nemalo to byť tak! Namiesto radosti, zažívala potupu, hanbu, smútok... Sen o bábätku sa pre ňu stal niečím nedosiahnuteľným, niečím nemožným. Aj napriek krutej každodennosti, aj keď všetko vôkol nej naznačovalo, že dieťa nikdy neporodí, svojho sna sa Anna nevzdávala. Obyčajný, bežný sen ženy, sa stal jej veľkým snom. Tá silná túžba sa nedala uhasiť. Vstávala a líhala s rovnakou túžbou: cítiť v náručí drobné telíčko, dotýkať sa vlastného bábätka. Realita však kričala: Snívaš o nemožnom, vzdaj sa! Všetky okolnosti boli proti nej. Namiesto toho, aby ju aspoň nejaká maličkosť povzbudila, že možno, len možno sa to raz jedného dňa aj stane, všetko šlo práve opačným smerom. Čas jej nebol naklonený. Každým dňom bola len staršia, jej biologické hodinky neúprosne tikali. Navyše, druhá manželka jej muža, Penina, jej to veľmi strpčovala. Úmyselne sa predňou predvádzala so svojimi deťmi, posmešne jej dávajúc najavo jej menejcennosť. Vedela, po čom Anna túži, a preto sa kochala v tom, že ona prežíva sen svojej sokyne.

Možno práve ty máš veľký sen, ktorý skrývaš v sebe už dávno. Možno táto vízia už mnoho rokov horí v tvojom vnútri. Každý deň si mnohokrát spomenieš na to a stalo sa to už súčasťou tvojej bytosti... ale práve sen, ktorý snívaš ty, sa pred tvojimi očami uskutočňuje v živote iných ľudí vôkol

teba. Ba, vyzerá to tak, že namiesto tým smerom, ktorý by dal aspoň štipku nádeje, že sa vysnívané raz uskutoční, situácia smeruje práve opačnou cestou.

Avšak, pravda je taká, že ak si dostal od Boha veľký sen, práve takýmto obdobím budeš prechádzať. Práve takéto ťažké okolnosti sú vlastne tie najlepšie pre získanie niečoho, čo ti vyrazí dych.

Anna sa uprostred najťažšieho obdobia vo svojom živote rozhodla pre nie ľahkú vec. Sen, po ktorom tak veľmi túžila, dieťaťko, pre ktoré by dala všetko, ešte pokým bolo len v jej mysli, už vtedy odovzdala späť Bohu. Keby takýmto obdobím neprechádzala, snád' by jej nikdy neprišlo ani len na um urobiť takéto niečo.

Pre nás ľudí, veľké sny sú priveľké a pritážké. Boh to vie, a preto nám dovolí prísť po bod, keď svoj veľký sen musíme odovzdať späť do Jeho rúk. Niežeby nám ich chcel vziať tak, aby sme ich už viac nesnívali. Nie, tým, že sme snívali sen a mali veľkú víziu, sme len akoby nazreli do šedého obrazu, ktorý je odzrkadlením Jeho večnej a dokonalej reality. Len veľký Boh vládze uniesť veľké sny. Keď to pochopíme a sen vrátime späť do Jeho rúk, vtedy On začne konať. To, čo bolo len v predstavách, dostane materiálnu podobu. A keď to prevezme Boh, tak to iste bude ponad všetky očakávania.

Prišiel aj ten deň, keď Anna konečne uvidela výsledok svojho správneho rozhodnutia. Jej veľký sen sa splnil – narodil sa jej vytúžený synček. Nebolo

to hocikaké dieťa. Bol to Samuel, prorok, ktorý po všetky svoje dni chodil pred Hospodinom. Penina bola umlčaná. O jej synoch sotvaže počul niekto v Izraeli, ale Samuela, toho poznal a uctieval každý! Uprostred svojho ľudu, Samuel bol ten ktorý hovoril s Bohom! Jej odmena bola nadovšetko, za čo vedela prosiť. Vždy, keď bolo medzi ľuďom počuť o službe tohto proroka, Anna prežívala veľkú radosť a pýchu. Je to predsa jej syn! Hospodin jej ho daroval! Oplatilo sa dať svoj veľký sen do rúk veľkého Boha. Hľa, aká odmena!

Svoju odmenu si Anna užívala počas celého svojho života. Avšak, uskutočnenie jej veľkého sna svojráznym spôsobom pretrváva dodnes. Samuel, tým, že je významnou osobnosťou Biblie, slúži až doposiaľ ako inšpirácia pre mnohých, aby poukázali na Toho Najvyššieho, alebo ako príklad, ktorým Boh osloví nejedno srdce.

Ak svoj veľký sen odovzdáš do Božích rúk, On ho uskutoční tak predivne, že budeš nad tým len žasnúť. Možno budeš až do konca svojho života obdivovať to, ako Boh neprestáva splňať tvoj sen na spôsob omnoho dokonalejši, než si si vedel predstaviť. A možno to všetko počas pozemskej púte ani nezhladneš. Možno len raz vo večnosti zistíš, aký veľký vplyv a zásah na iných malo tvoje správne rozhodnutie odovzdať svoju víziu Bohu a potom prežívať to, o čom si dovtedy iba sníval, v Jeho „réžii“.

Ruth Petrášová

Keby sme boli dokonalé, nebolo by nás treba milovať

V ženskom svete zmysľania sa často nastoľuje rétorická otázka, „Som dosť pekná a štíhla? Som dobrá matka svojim deťom? Som taká manželka, akú si môj manžel predstavoval? Som žena z Príslovia 31?“

Na tieto otázky sa však niekedy bojíme dostať odpoveď, kým hľadáme uzdravenie svojich emócií, pochopenie pre seba samú, hĺbku vo vzťahoch a službe.

Ak by sme boli iluzívne perfektné vo výzore, ak by sme boli ideálne matky a manželky, ak by sme boli dokonale úspešné, bola by nám potrebná láska a milosť? Nevedeli by sme si vážiť ich moc. Naša nedokonalosť nás núti byť milovanou, byť prijatou, keď vieme, že sme si to nezaslúžili. Láska a milosť je tu pre nás, aby sme si boli isté, že keď my nemôžeme, nezvládame, nedokážeme, je tu Boh, ktorý nás miluje večnou láskou a preto nám ustavične činí milosť. Ustavične nám odpúšťa, ustavične nás učí, ustavične nás napráva, ustavične nás miluje práve preto, lebo nie sme dokonalé. Dokonalé stvorenie nepotrebuje milosť. Dokonalé stvorenie by nevedelo oceniť obeť a hodnotu lásky –objatie, keď nevyzeráme najlepšie, pohladenie, keď strácame nervy, povzbudenie, keď ustávame v službe za Pána. Božia milosť nám toto sprostredkuje cez Slovo a ľudí, aby sme si boli vedomé, že nie dokonalosťou, ale milosťou žijeme. A tiež nás taká metóda naučí, že naše sestry nie sú dokonalé, a preto potrebujú milosť a lásku z našej strany. Naučí nás, že sa máme snažiť byť „dokonalé“ v láske, čiže dať svoj maximum v prijatí ľudí, v zaobchádzaní s nimi.

Nie sme dokonalé, ale sme dokonale milované, a to robí náš život krásnym. Nie sme dokonalé, ale máme darovanú milosť, a to nás učí prijímať iných. Nemusíme vedieť dokonale variť, ale keď dáme to najlepšie, čo vieme, náš manžel to ocení. Hoci vieme ako to chutí, môžeme byť nespokojné, že sa nevydarilo ako sme chceli, alebo môžeme mať pocit spokojnosti z toho, že sme dali svoj maximum. Podobne aj Boh ocení našu prácu. Neočakáva, že hneď prinesieme všetky možné plody, ale ocení keď vynaložíme všetku snahu vyprodukovať aspoň jeden plod. Môžeme byť nespokojné, že sme nedokázali viac, alebo môžeme mať pocit spokojnosti, že sme dali svoj maximum a večná Láska a ustavičná Milosť to ocení. Môžeme byť nespokojné, že nehovoríme na veľkých konferenciách, alebo môžeme mať pocit spokojnosti, že sme dali svoj maximum v našom vlastnom dome a vlastnej cirkvi. Možno situácia v dome alebo v cirkvi nie je najlepšia, nie je dokonalá, ale Boh ocení náš maximum. Ocení „dokonalosť“ našej snahy milovať a naprávať.

Tak, ako zdraví nepotrebujú lekára, tak aj dokonalí by nepotrebovali lásku a milosť. Buďme šťastné, že môžeme chodiť nie podľa dokonalosti svojho výzoru a skutkov, ale podľa dokonalosti Božej lásky a milosti.

Nie som dokonalá, ty nie si dokonalá a tvoja sestra tiež. To neznamená, že máme výhovorku. To znamená, že máme ohromnú zodpovednosť milovať a odpúšťať si tak, ako nás miluje a odpúšťa nám Boh. Vtedy budeme môcť odpočívať v Jeho dokonalosti.

Anna Pintír

Žiješ vlastným životom, alebo životom niekoho iného?

Snežilo. Uvarila som si teplú kávu a rozmyšľala, „Pane, ako môžem byť použitá pre Tvoju slávu? Chcem niečo robiť, ale veď ja nemám nejaké zvláštne talenty a schopnosti...“

Potom mi Pán ukázal ako z mojich malých talentov, ktoré som si možno ani nevšímala, On môže urobiť veľké veci. Nejde o to, ktorý dar alebo talent je lepší a väčší, ale ako ich využijeme na slávu Toho, ktorý nám ich dal.

Poznáš niekoho, alebo si to možno ty, kto nie je spokojný s tým, čo má, ale chce práve to, čo má iný? Praje si mať jeho talenty, jeho priateľov, prácu... a pritom svoje talenty nevidí, lebo je zaujatý pozorovaním životov iných.

A preto „berie“ na seba život niekoho iného.

Nielen určité osoby, ktoré majú talenty, môžu byť použité pre Božiu slávu. Boh dal dary každému človekovi. Každému! Boh ti dal istotne nejaký dar. Pýtaj sa Boha, a skúšaj aké talenty dal Boh tebe.

Prečo by si naplno nevyužil ten život, ktorý Boh naplánoval práve pre teba?

Boh ich nedal len preto, aby sme si mali s čím vyplniť deň, ale aby cez naše skutky On bol oslávený.

A neber dar iného človeka, ale cvič sa v tvojom! Dávid nemohol ísť do boja proti Goliášovi ako niekto iný, ale len ako ten, kým bol. A preto nevezal na seba pancier, ktorý mu chceli dať, ale išiel s palicou, prakom a v mene Hospodinom.

Nikdy sa nesnaž byť niekým iným, aby si niečo dosiahol, lebo nedosiahneš. Buď povďačný Bohu za to, čo tebe dal a roznečuj to, cvič sa v tom, rozmnožuj to!

A naplno využívaj život, ktorý Boh naplánoval práve pre teba!

Lýdia Mámajka

OTCOVO vodcovstvo

DEREK PRINCE

Otec určuje cestu, ktorou bude kráčať jeho rodina.

V službe, ktorú dal otcom, Boh prepojil najväčšie privilégiá a zodpovednosti, ktoré vodcovstvo nesie so sebou. Táto téma sa tiahne Písmom, od začiatku až do konca. V období veľkého zla, ihneď po potope, bol jeden človek, ktorý našiel milosť v Božích očiach – Noach. Boh mu povedal: „Vojdi do korábu ty i celý tvoj dom, lebo teba som videl spravodlivého pred sebou v tomto pokolení.“ Pre Noachovu spravodlivosť, jeho dom bol zachránený. Je to preto, lebo zaujal miesto, ktoré mu patrilo pred Bohom, bol hlava rodiny a mal privilégium zobrať svoju rodinu na loď.

Prevziať vodcovstvo v dome

Neskôr, keď bolo po potope, Boh hľadal človeka, ktorý by bol vodca vyvolenému národu, určeného, aby priniesol jedinečné požehnania celému ľudstvu. Konečne, Boh našiel takého človeka – bol to Abrám. 1. Moj. 18:19 prečo si vybral práve Abráma: „Lebo ho znám, pretože prikáže svojim synom a svojmu domu po sebe, a tak budú ostríhať cestu Hospodinovu činiac spravodlivosť a súd, aby Hospodin uviedol na Abraháma to, čo hovoril o ňom.“ Boh si vybral Abráma z jedného dôvodu: Vedel, že môže s ním

počítať, že vyučí svoje deti a rodinu na Boží spôsob. Akú dôležitú rolu dáva Boh tomuto aspektu ľudskej osobnosti! Boh očakával od Abráma, aby prikazoval svojim deťom a rodine. Niektorým ľuďom slovo „prikazovať“ znie nedemokraticky. Avšak je to kľúčové slovo v tomto verši. Niekedy má človek zároveň právo aj povinnosť prikazovať. Keď On stojí ako predstaviteľ vo svojom dome, nesmie si byť neistý a inklinovať ku kompromisu. Musí rozhodne povedať svojej manželke: „Žiadam od teba, aby si urobila to a to.“

Niektorí muži môžu nastoliť otázku: „Čo moja manželka a deti povedia? Nezvykli si, aby som s nimi takto hovoril.“

Môžem vám povedať ako by reagovali? Budú potrebovať niekoľko minút na to, aby sa zotavili zo šoku, ale povedia: „Konečne máme muža v dome!“ Aj žena, aj deti vedia v srdci kto je vodca, a budú poslušní otcovi, ktorý zaujal svoje miesto, ktoré mu patrí. Mnohé ženy prevzali vodcovstvo v dome, aby splnili záväzok, ktorý nesplnili ich muži, a najradšej by tú zodpovednosť ponechali mužovi, keby sa jej ujal.

Lótovo zlyhanie

Videli sme, že Abrámov charakter a spôsob, akým riadil svoj dom, boli príčiny prečo si ho Boh vybral. Avšak, Abrámov synovec, Lót, bol jeho opakom. Lót sa

vybral z Egypta s Abrámom. Videl Božie požehnania a počul Božie zaslúbenia. Aj napriek tomu, doniesol nesprávne a hlúpe rozhodnutie. Rozhodol sa, že svoju rodinu odvedie do mesta hriechu – Sodomy (1. Moj. 13:10-13).

Tento oddiel o Lótovi sa ma vždy hlboko dotkne. Odviedol svoju rodinu do Sodomy, ale sa mu nepodarilo ju odtiaľ aj vyviešť. Keď Boží súd padol na mesto, Lót stratil svoju rodinu v Sodome, okrem dvoch dcér (1. Moj. 19:15-26).

Otcovia, dovoľte mi povedať toto jasne: ak poznáte cestu Božiu, nejdite cestou, ktorou išiel Lót. Možno vediete svoju rodinu do Sodomy- do sveta, so svojimi hriechnymi žiadosťami. Tento svet môže byť centrom vášho rodinného života. Možno príde deň, keď sa unavíte a vrátite sa k Bohu. Avšak, pamätajte: možno vás vaša rodina už nebude nasledovať? Vy, ktorí ste ich odvedli do Sodomy, nebudete ich môcť odtiaľ vyviešť.

Vyvolenie Jozua

Pozrime sa na ďalšieho vodcu Božieho národa – Jozua. Pred koncom života, dovedúc izraelský ľud do Zaslúbenej zeme, položil pred nich výber: „vyberte si dnes komu budete slúžiť“ – buď pohanským bohom Egypta a Amorejov, alebo samému Bohu, vášmu Spasiteľovi. Jozua dodal: „Ja a môj dom budeme

slúžiť Hospodinovi“ (Jozua 24:15).

Rokami som obdivoval tieto Jozuove slová. Vidno, že sa mohol rozhodnúť, že bude slúžiť Hospodinovi. Avšak ako si mohol byť taký istý, že aj jeho rodina bude slúžiť Bohu? Jedného dňa som to pochopil. Prevzal na seba Bohom danú úlohu kňaza, proroka a kráľa vo svojom dome. Vedel, že môže počítať s Božou vernosťou, že ho požehná v tej situácii tak, že bude odpovedať na jeho kňazskú oddanosť, keď ide o jeho rodinu, potvrdiac jeho prorocké vyhlásenie dané v jeho mene, ako aj podporujúc jeho kráľovskú autoritu nad nimi. Jeho istota sa nezakladala na tom, čo si o sebe myslel, ale na tom, že bol verný v službe, ktorú mu Boh zveril.

Otcova viera

Pozrime sa na najčastejšie citovaný verš v Novom zákone (Skutky 16:30-31). Filipský strážny, hlboko presvedčený, pýta sa Pavla a Sílasa: „Pánovia, čo mám robiť, aby som bol spasený?“ Ich odpoveď bola: „Uver v Pána Ježiša Krista a budeš spasený ty a tvoj dom.“

Jedného dňa, kým som citoval tento verš jednej panej, ktorá sa starala o spasenie svojej rodiny, Duch Svätý mi nežne, ale rozhodne povedal: „Ty nesprávne vykladáš to zaslúbenie. To nie je adresované žene, ale mužovi. Ako manžel a otec, strážny mal Bohom dané právo, aby si žiadal spasenie celej rodine.“ Boh dal každému otcovi, na základe jeho pozície, právo a zodpovednosť, aby veril v spasenie svojej rodiny.

Znamená to, že ostatní členovia rodiny môžu byť zachránení iba na základe otcovej viery, bez možnosti vlastnej viery? Nie, neznamená. Znamená to, že skrze vieru a službu otca v Bohom danej službe, každý člen rodiny uverí v Krista a tak bude spasený.

Týmto nechcem povedať, že rodina nemôže byť spasená skrze vieru obrátenej matky, alebo iného člena. Smilnica Rachab z Jericha je príkladom ženy, čia viera a odvážnosť priniesla spasenie celej rodine. Uprostred úplného zničenia mesta, v ktorom žila: „Vtedy vošli mládenci špehúni a vyviedli Rachab i jej otca i jej matku i jej bratov i všetko, čo mala, i celú jej rodinu vyviedli a nechali ich vonku za táborem Izraelovým“ (Jozua 6:23). Toto spasenie bolo plodom Rachabinej viery.

Avšak, otec má iný vzťah ku svojej rodine, Bohom daným právom môže vyžadovať záchranu svojej rodiny. Toto právo sa nezakladá iba na otcovej

osobnej viere, ale na službe, ktorú vedie. Boh má záväzok voči tej službe a nie iba voči človekovi.

Výsledky otcovej nedbalosti

Božie slovo ponúka mnoho výstrah, ktoré sa vzťahujú na následky, keď rodičia – zvlášť otcovia – nesplnia Bohom dané povinnosti v dome. V 5. Moj. 28:15-68 nachádzame dlhý zoznam kliatieb, ktoré stihnú Izrael ak nebude poslúchať na Boží zákon. Kým som čítal tento zoznam, pozastavil som sa pri 41. verši: „Naploďíš synov a dcér, ale nebudú tvoji, pretože pojdú do zajatia.“ (Toto sa predovšetkým týka otcov, odkedy slovo „plodiť“ opisuje otcovu časť v procese plodenia.)

Jednoduchá myšlienka mi prišla na um, že Boh nám dal deti, aby sme si to užívali. Ich úlohou je byť zdrojom radosti svojim rodičom. Koľko rodičov si to dnes vlastne užíva? Pamätám si, že som raz počúval baptistického kňaza, kým sa modlil: „Pane, pomôž nám, aby sme si vždy boli vedomí, že deti sú požehnaním, nie bremenom.“ Mal som dojem, že on neočakával, že sa odpoveď dostaví, a že Boh niečo v jeho živote zmení.

Ako rodičia, môžeme si byť istí v jednu vec: Naše deti cítia, čo si my o nich myslíme, bez ohľadu na to, či si myslíme, že sú požehnanie, alebo bremeno. Oni budú v súlade s tým reagovať.

Ak sa nám nepodarí vychovať deti v láske, a nevybudujeme vzťah, ktorý poukazuje na to, že si to užívame, čo bude alternatívou? 5. Moj. 28:41 jasne hovorí: „pôjdu do zajatia.“ Či milióny detí dnes toto nezažíva? Sú otrokmi drog, prostitúcie, okultizmu a nesčíselných diablových návnad. Tieto deti akoby nejaká sila držala v zajatí. Zodpovednosť leží pri dverách otcov, ktorí zlyhali vo vzťahu k svojim deťom a nevychovali ich podľa Božieho zákona.

Komunikovať Boží zákon

V Malachiášovi 2:7 je kňaz opísaný ako strážny a vykladač Božieho zákona: „Lebo rty kňaza majú ostríhať známosť, a zákon naučení budú hľadať z jeho úst! Lebo je poslom Hospodina Zástupov.“ (Známosť sa vzťahuje na známosť Božieho zákona.) Ako kňaz vo svojom

dome, otec má zodpovednosť – strážiť a vykladať Boží zákon svojej rodine.

Čo ak otcovia/kňazi nesplnia túto povinnosť? V Hozeášovi 4:6 Boh skrátka opísal následky, ktoré vyplývajú z toho správania: „Môj ľud bude vyhladený preto, že nieto známosti. Pretože si ty zavrhol známosť, zavrhnem i ja teba, aby si mi nekonal kňazskej služby, a pretože si zabudol na zákon svojho Boha, zabudnem i ja na tvojich synov.“

Ako hrozne to znie, keď Boh povie, že zabudne na naše deti! Keď otec odmietne poznanie Božieho zákona, už nemôže mať úlohu kňaza v mene svojej rodiny. Ako výsledok, deti strácajú ochranu otcovej autority a stávajú sa korisťou diablových návnad a klamov. Prečo je dnes zem plná detí, ktoré Boh zabudol – detí, ktoré nepoznajú Božie zaslúbenia a predpisy? Pretože ich otcovia zabudli na Boží zákon.

Zaslúbenie

Posledné slovo, ktoré je zapísané v Starom zákone, v Mal. 4:5-6 je kliatba, ktorá je zároveň zaslúbením: „Hľa, ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príjde deň Hospodinov, veľký a strašný. A obráti srdce otcov na synov a srdce synov na ich otcov, aby som neprišiel a neranil zeme kliatbou.“

Prorokovým zjavením, Biblia poukazuje na najväčší spoločenský problém doby, ktorá predchádza súdному dňu: rozídené, hádkami rozbúrané domy, v ktorých sú rodičia a deti navzájom odcudzení. Aké precízne je Božie slovo! Práve toto sa dnes stáva. Kýmkoľvek sa to nezmení, je iba jeden výsledok – kliatba nad celou zemou.

Boh zaslúbil, že pošle proroka, ktorý: „obráti srdce otcov na synov a srdce synov na ich otcov.“ Vďaka Bohu, situácia nie je beznádejná! Zmierenie a obnovenie je ešte stále možné. Toto je posolstvo Božieho ducha k nám dnes.

Avšak, musíme dodržiavať poriadok, ktorý stanovuje Božie slovo. Po prvé, otcovia sa musia obrátiť smerom k svojim deťom. Iniciátorom musí byť otec. Ak otcovia urobia pokánie a pokoria sa pred svojimi deťmi, srdcia detí sa tiež k nim obrátia. Otcovia však musia urobiť ten prvý krok.

Otcovia, vyzývam vás, aby ste boli muži! Povstaňte a zaujmite svoje miesto pred Bohom, ako hlava svojho domu! Ak ste boli odpadlíci, urobte pokánie a proste svoju manželku a deti o odpustenie. Zmierte sa. Potom budete viesť rodinu do plnosti, ktorú má Boh pre nich.

UROB TO, ČO MÔŽEŠ!

Nasledovný týždeň končí najdôležitejšia fáza projektu, na ktorom pracujem takmer dva roky. Výrazne zložitá a delikátna reforma. Najprv to bola iba idea, o ktorú som sa zdieľal s ľuďmi vôkol mňa. Na začiatku som nevidel žiadnu zvláštnu reakciu, okrem nejakého láskavého schválenia s veľkou dávkou podozrenia. Mnoho úsilia bolo vloženého v analýzu súčasného stavu, aby nositelia rozhodnutí mohli vidieť, o aký problém vlastne ide. Bolo potrebné urobiť mnoho zákulisných pokusov, aby som tú ideu preniesol a aby iní videli to, čo som videl ja. Nenachádzal som pochopenie. Naopak, hovorili, že chýba politická vôľa, že to už niekto skúsil pred 20 rokmi a nepodarilo sa, že si to nebudú ľudia voľiť... Vízia však robí svoje, ak jej každodenne zostaneš verný a robíš všetko, čo môžeš, nehládaj na to, čo ešte chýba a nie je v tvojej moci. Nehľadaj na zdroje, ktoré nemáš, nehládaj na podporu, ktorú nenachádzaš, nehládaj na ľudí a rozpočet, ktoré by si potreboval, a nemáš.

Nezúfaj, keď niečo nemôžeš, nebuď odradený a nevzdávaj to.

Sústred' sa a ignoruj svoje obmedzenia.

Príslovia, ktoré som nedávno počul, hovoria: „Spoznaj svoje obmedzenia, a potom ich ignoruj.“ Toto sa snažím vysvetliť. Každý deň urob to, čo môžeš, hoci to bude iba jedna jediná vec. Nezúfaj, keď niečo nemôžeš, nebuď odradený a nevzdávaj to. Sústred' sa a ignoruj svoje obmedzenia.

Jedného dňa, na začiatku tohto roka, pozorujúc všetko to, o čo som sa tak snažil, rozmýšľal som, čo môžem ešte urobiť. Bolo mi jasné, že už nedokážem veľa, a tak som čakal. Spamätal som sa kázne, ktorú som počul: „Urob to, čo je možné a Boh urobí nemožné.“ To čakanie trvalo takmer 100 dní. Púšť. Ľudia hovorili, že to nemá zmysel, že to stojí v zásuvke, že som to vzdal... Prečo by si strácal nervy kvôli niečomu, čo nemôžeš zmeniť? To mi dávalo pokoj. A potom, ako vždy, zrazu a z najvyššej pozície, zvolané bolo stretnutie. Pozvali ma, aby som obhájil materiál pred tými, ktorí o tom rozhodujú. Rozhodnuté bolo, že sa súrne spustí predkladaná reforma.

Možno som nepovedal nič nové tým, ktorí po dlhom boji dosiahli úspech, čiže víťazstvo v tých oblastiach, v ktorých dali svoje najlepšie. Možno toto bude na povzbudenie tým, ktorí zastali na pol cesty. Možno sa povzbudia, aby pokračovali a vytrvali.

Podelím sa s vami o jeden príbeh, ktorý s týmto súvisí. Je to príbeh o mladíkovi, ktorý prišiel na farmu a hľadal prácu, ubytovanie a jedlo. Farmár mu povedal, že nepotrebuje robotníka, ale sa ho opýtal, čo vie robiť. Mladík odpovedal: „Viem spať v čase búrlivých nocí.“ Farmár sa prekvapil. Avšak, páčil sa mu ten „divný“ chlapec, a tak mu povedal: „Ak ti nevádi, že budeš spať v stodole, keďže miesta v dome nemám, môžeš tu zostať pracovať.“ Farmár bol spokojný s prácou, ktorú vykonával ten mladík, pretože bol usilovný a dôkladný. Jednej noci, kým odchádzal spať, počul mladíka, ktorý ešte stále pracoval pri stodole a dome. V tú istú noc prišla búrka, ktorá mohla urobiť veľkú škodu, odnieť strechy, zrútiť stodoly a pod. Bolo potrebné vstať a zamykať každé okno a dvere. Farmár chcel zobudiť mladíka, aby to urobil. Prišiel k dverám, volal na neho, klopal na dvere, ale mladík tvrdo spal. Farmár sa nahneval a pevne sa rozhodol, že už zajtra dá výpoveď nezodpovednému robotníkovi, hundrajúc si cez zuby: „Tento naozaj vie spať v čase búrlivých nocí.“ Keď sa zobudil, vyšiel von, aby odhadol škodu. Bol viac ako prekvapený, pretože všetko bolo na svojom mieste. Všetky okná boli zatvorené, všetky dvere boli zamykané a všetko ostatné bolo zaobstarané. Vtedy pochopil, že mladík pracoval až do noci, aby zabezpečil objekty. Urobil všetko to, čo sa dalo urobiť a potom mohol tvrdo spať v čase búrlivej noci. m

Lav Lajović

Úryvok bol uverejnený s povolením autora.
(Kniha obsahuje krátke poučné a inšpirujúce príbehy,
ktoré autor zverejňuje každodenne na webovej stránke
www.lavlajovic.blogspot.com)

Boh je na prvom mieste v mojom živote

„Nebudeš mať iných bohov okrem mňa!“

2.Moj. 20:3

Tejto myšlienke nevenujem poslednú kapitolu preto, že by bola menej dôležitá, veď v skutočnosti je najpodstatnejšia. Dala som ju na záver knihy preto, že chcem, aby si urobil to rozhodujúce – dať Pána na prvé miesto. Pánu Bohu má patriť prvenstvo v našich myšlienkach, slovách a rozhodnutiach. Biblia opisuje Pána Boha ako žiarlivého. To znamená, že nie je ochotný uspokojiť sa s druhou priečkou v ktorejkoľvek oblasti. Miluje nás a chce, aby sme žili čo najlepší život. Vie, že na to je potrebné, aby sa on a jeho Slovo stali pre nás prioritou. Nasledujúci verš to výstižne vyjadruje:

„Lebo z Neho, skrze Neho a pre Neho je všetko. Jemu sláva na veky. Amen.“ (Rim 11:36, Ev. pr.)

Rada premýšľam o tomto citáte, pretože pri ňom sa ubezpečujem, že život je o Bohu. Keď život na zemi zanikne, zostane iba Boh. Zem aj všetky veci sa rozplynú a my budeme stáť pred Božou tvárou a zodpovedať sa za všetko, čo sme urobili (pozri Rim 14:12). Z toho vyplýva, že každý z nás by si mal dávať pozor na to, ako žije a postaviť Pána Boha na prvé miesto.

Všetko, čo Boh od nás žiada, je pre naše dobro. Jeho príkazy ukazujú cestu k spravodlivosti, pokoju a radosť. Ježiš za nás nezomrel, aby sme mali náboženstvo, ale hlboký a intímny vzťah s Bohom. Chce, aby sme žili s ním, skrze neho a pre neho. Stvoril nás pre vzťah. Je tragické, že ľudia ignorujú Boha až do chvíle, kým sa nedostanú do krízovej situácie; ale vtedy ho začnú prosiť o pomoc! Prorok Jeremiáš hovorí, že jeho ľud na neho dávno zabudol (pozri Jer 2:32). Boh je predsa všetkým, ako môžeme na neho zabudnúť?

Mnohí premárnia značnú časť svojho života, ak nie celý, kým pochopia, že vzťah s Bohom je to najdôležitejšie, čo môžu mať. Svet sa usiluje nájsť pokoj a radosť na nesprávnych miestach, pričom iba Boh je pravým pokojom a radosťou. On je to jediné, čo človek skutočne potrebuje. Rád sa o nás stará a pomáha nám, ale odmieta byť považovaný za akéhosi duchovného „Santa Clausa“, za ktorým prideme iba vtedy, keď niečo potrebujeme.

Boh nám zakázal mať iných bohov okrem neho. Čo uctievaš? Čo je na prvom mieste v tvojom živote? Na čo najviac myslíš, o čom hovoríš a čo najčastejšie robíš? Ak budeme voči sebe úprimní, nebude ťažké odhaliť, kto alebo čo je pre nás na prvom mieste. Sme egoistické bytosti a naším hlavným cieľom je získať to, po čom túžime. Väčšina

ľudí si však neuvedomuje, že skutočné uspokojenie všetkých túžob nie je bez Boha možné! On nás stvoril pre svoje potešenie, ale dal nám slobodnú vôľu, aby sme si ho mohli vybrať ako svojho Pána, alebo odmietnuť. Neteší sa z človeka, ktorý mu neslúži z vlastnej vôle. Daroval nám život a ak mu ho dobrovoľne ponúkne späť, budeme môcť žiť naplno a radostne.

Nedávno som si uvedomila, že je možné prijať Ježiša za Pána a Spasiteľa, a pritom sa mu neodovzdať. Túžime po ňom a po tom, čo ponúka, ale nie sme ochotní vydať sa mu, aby nás použil podľa svojej vôle. Náš život má byť odovzdaný Bohu a posvätený a Božia vôľa má v ňom mať prvenstvo. Ak tomu tak nie je, nikdy nebudeme zažívať ozajstné šťastie.

Ľudia sa ma často pýtajú, ako si udržiam priority v správnom poradí. Odpoveď znie: ustavične ich naprávam. Tak ako väčšina vecí v živote, aj priority sa môžu meniť, nie sú nemenné. Žijeme v hektickej dobe, keď mnoho vecí bojuje o našu pozornosť a čas, preto je pomerne ľahké nechať sa rozptýliť. Denne však môžeme svoje priority prehodnocovať a tak zistíme, či skutočne prinášame ovocie, alebo nás zamestnávajú iné činnosti, ktoré nás postupne odvádzajú od Boha. Štúdium Biblie, modlitba, ticho, služba a dávanie patria k prostriedkom, ktoré by sme mali pravidelne používať na to, aby sme Pána Boha zachovali v centre života.

Bohu odovzdaj všetko

Na to, aby sa človek stal kresťanom, musí uveriť, že Ježiš Kristus je Boží Syn, že zomrel za naše hriechy, vstal z mŕtvych, žije a ponúka nám večný život. Prijatie spasenia, ba ani pravidelné chodenie na zhromaždenia, ešte nikomu nezaručujú blízky a prehlbujúci sa vzťah s Pánom. „Modlitba hriešnika“, pravidelná účasť na bohoslužbách a ani kresťanskí priatelia nie sú zárukou opravdivej lásky k Bohu a života pod vládou Pána Ježiša Krista.

Boh ťa miluje, a to so všetkým, čo máš, a stará sa o všetko, čo ti patrí. Túži byť súčasťou každej oblasti tvojho života. Predstav si takúto situáciu: istý veľmi vzdelaný muž je generálnym riaditeľom prosperujúcej spoločnosti. Je kresťan, vždy sa s rodinou modlí pred jedlom a slúži v hospodárskej rade svojho zboru. Iba zriedkakedy vynechá bohoslužby, hráva s mužmi z cirkvi golf a štedro prispieva na zbierky. V podnikaní je však známy svojou nečestnosťou a bezcharakternosťou. Vo svojej mysli oddelil pracovný život od vzťahu s Bohom. Keď cíti usvedčenie kvôli kompromisom, ktoré v práci robí, rýchlo si povie: „Veď to je iba biznis.“

Problém je v tom, že sa za svoje podnikateľské zámery vôbec nemodlí. Nikdy nečítal Bibliu, preto nevie, čo hovorí o práci, peniazoch, riadení ľudí, rozhodovaní a ďalších veciach, ktoré súvisia s podnikaním. Božie slovo rešpektuje v niektorých oblastiach, ale nehladá v ňom pokyny týkajúce sa kariéry. Pána Boha zavrel do škatule s nápisom „Boh“, ktorú dôkladne oddelil od každodenného života. Keď život rozdelíme na svetský a duchovný, problémy nenechajú na seba dlho čakať. Pána Boha nesmieme vylúčiť zo žiadnej oblasti, práve naopak, má byť v centre každej z nich. Keď muž, o ktorom hovoríme, príde ráno do kancelárie, spolieha sa iba na svoje vzdelanie, skúsenosti i inštinkt, nie na Boha. Koniec koncov, dlhé roky viedol úspešnú spoločnosť, tak prečo by nemal robiť rozhodnutia na základe osvedčených teórií a vedomostí? A čo sa týka tých

„drobných klamstiev“, ktoré pri uzatváraní obchodov používa, zdôvodňuje ich tým, že to tak robí každý a predsa nejde o nič veľké.

Jeho spoločnosť môže zrazu zaznamenať nečakaný pokles v predaji. V dôsledku ekonomického prepadu dostane viacero dobrých zamestnancov výpoveď a dokonca aj riaditeľov plat sa zníži. Každý z nich musí zrazu čeliť ťažkostiam a tlaku, aký doteraz nepoznali. Zúfalý generálny riaditeľ si v tejto hroznej situácii stále kladie rovnakú otázku: „Ako sa to len mohlo stať?“ Je nervózny a znechutený. Zrazu začne prosiť Boha, aby mu pomohol vyriešiť tento problém. Chce, aby sa všetko dalo do poriadku a on si ďalej mohol spokojne žiť.

Z príbehu vyplýva, že spomínaný riaditeľ bol síce formálnym kresťanom, ale Pána nikdy nepozval do svojej práce. Vieme, že situácia v hospodárstve sa môže nečakane meniť, ale ak by tento podnikateľ bol mal biblickú múdrosť ohľadom peňazí a podnikania, možno by bol dokázal odvrátiť katastrofu. Keby sa modlil a prosil Boha o pomoc v práci, zamestnanci, ktorí boli prepustení, by možno ľahšie zvládli túto situáciu. Mohol sa vyhnúť stresu zo zachraňovania potápajúcej sa lode, keby sa jednoducho nechal viesť Božou pravdou a nespoliehal sa iba na marketingové stratégie. Keby bol Ježiš centrom jeho života, mohol sa vyhnúť negatívnym pocitom, ktoré sa dostavili v dôsledku veľkých zmien. Dôvera v Boha by bola preňho istotou, že Boh sa oňho postará bez ohľadu na hospodársku situáciu.

Nenaznačujem tým, že máme ignorovať všetky informácie, ktoré sa k nám dostávajú prirodzenými spôsobmi, ale netreba sa na ne bezvýhradne spoliehať. Chceme povedať, že ignorovať Boha, alebo obmedziť svoj čas s ním na krátku nedeľnú návštevu kostola je nanajvýš nerozumné riešenie.

Chcem pochváliť tých, ktorí sa svedomito pripravujú na svoje povolanie. Zastávam názor, že študenti majú využiť všetky možnosti vzdelávania, ktoré im škola poskytne. Nepodporujem však spoliehanie sa na vzdelanie. Jediný, na koho by sme sa mali úplne spoliehať, je Pán Boh. Teórie a učebnice sa môžu myliť, ale Boh nie! Pán môže dať človeku, ktorý ho hľadá, skvelý nápad, vďaka ktorému uspeje. Je dobré získať prirodzené poznanie, ale ešte nevyhnutnejšie je poznať a používať Božiu múdrosť. Keď dáme Pána Boha na prvé miesto v živote, poradí si s každým problémom.

Boh nechce byť súčasťou iba našej práce a kariéry, ale každej oblasti života – našich myšlienok, rozhovorov, výchovy detí, časového manažmentu, spravovania peňazí, obliekania, stravovania, zábavy a

priateľstiev. Dať mu prvé miesto znamená, že ho pozveme do každej zo spomínaných oblastí a ochotne poslúchneme pokyny Ducha Svätého.

Zabúdaš?

Myslím si, že Jeremiáš 2:32 je zrejme najsmutnejším veršom v celej Biblii: „Či pozabudne panna na svoj skvost a mladucha na svoj pás? No môj ľud veľmi dávno zabudol na mňa“ (Ev. pr.). Nie je to tragické? Boh vlastne hovorí: „Môj ľud na mňa zabudol.“ Ľudia si celé dni a možno mesiace na Boha ani nespomenú, a potom zrazu, keď sa vyskytne nejaký problém, pribehnú k nemu a prosia o pomoc.

Neignorujme Boha v čase, keď sa nám darí a nevyhľadávajme ho iba vtedy, keď niečo potrebujeme. Hľadajme ho neustále! Veď bez neho niet života!

Si príliš zaneprázdnený?

Som presvedčená, že ľudia bytostne túžia po Bohu, ale často nie sú ochotní do vzťahu s ním investovať čas.

Raz som čítala článok, v ktorom sa písalo, ako priemerný človek strávi svoj život. Tu je odhad: ak sa dožiješ 70 rokov, tak pravdepodobne z neho prespíš 23 rokov, práci venuješ 16 rokov, 8 rokov stráviš sledovaním televízie, 6 rokov ješ a rovnakú dobu cestuješ, 4,5 roka venuješ športu a koníčkom, 4 roky si chorý a 2 roky stráviš obliekaním sa. Priemerný človek venuje duchovným aktivitám 6 mesiacov života. Ak tieto údaje spočítaš, dostaneš číslo 70 – a je po živote. Chceš stráviť štyrikrát viac času obliekaním sa, než čítaním Biblie a rozprávaním sa s Bohom? Ja určite nie!

Kdesi som čítala, že existujú pastori, ktorí sa modlia v priemere iba štyri minúty denne. (Samozrejme, mnohí sa modlia oveľa viac). Ale ak sú to v priemere iba štyri minúty, nečudujme sa, že ich zhromaždenia mnohým ľuďom nič nedávajú. Zistila som, že moc, ktorá prúdi z môjho vyučovania, závisí od toho, ako žijem v súkromí. Verím, že úspech v podnikaní, službe ale aj v každodenných záležitostiach úzko súvisí s tým, aké miesto dávame Bohu.

Celým srdcom

Keď si uvedomíme, koľko času ľudia Pánu Bohu naozaj dávajú, pochopíme, prečo nás Biblia natoľko povzbudzuje, aby sme ho celým srdcom hľadali. Ak nevyhľadávame osobný vzťah s Bohom, pripravujeme sa o to najvýnimočnejšie spoločenstvo.

Apoštol Pavol povedal, že jeho cieľom je poznať Pána a moc jeho zmŕtvychvstania (pozri Filip 3:10). Slovo vyhľadávať je veľmi silné. V pôvodnom jazyku Biblie to znamenalo „túžiť po niečom tak veľmi, že sa to snažíš získať zo všetkých síl.“ Pán Boh v Jeremiášovi 29:13 zaľúbil: „Budete ma hľadať, a nájdete ma; keď ma budete hľadať celým srdcom“ (Ev. pr.).

Pán Ježiš jasne povedal, čo má byť naším hlavným cieľom a prioritou. Keď

sa ho farizeji opýkali, ktoré prikázanie je najväčšie, odpovedal: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom a celou svojou dušou a celou svojou myslou“ (Mat 22:37, Ekum. pr.). Inými slovami, nemôžeme milovať Boha iba vtedy, keď potrebujeme jeho pomoc; nemôžeme ho milovať iba vtedy keď nám to vyhovuje; nemali by sme mu venovať pozornosť iba na bohoslužbe, alebo zo strachu z trestu. Máme ho milovať celým srdcom, nie z povinnosti. A navyše, naša láska k nemu by mala byť vášnivá!

Pán Boh je nádherný Boh a jediný je hoden všetkej lásky! Patrí mu naša vášeň a oddanosť. Nečakaj, kým sa ocitneš v zúfalej situácii. Rozhodni sa, že odteraz budeš Boha hľadať a milovať celým srdcom.

Čo ak nechcem?

Rada by som ti pomohla dosiahnuť čo najlepší život. Niekedy to znamená, že budeš musieť odpovedať na priame otázky, ako napríklad túto: „Čo ak nechcem hľadať Boha celým srdcom? Čo ak netúžim dať ho na prvé miesto vo svojom živote?“

Ak máš túžbu po Bohu, ale predstava modlitby a čítania Biblie nie je pre teba príťažlivá, prijmi moju radu.

Pros

Po prvé, pros Pána, aby ťa obdaril túžbou, ktorú potrebuješ. Ak nemáš skutočnú túžbu poznať ho a hľadať jeho vôľu, vyčerpáš sa. Túžba je motorom, ktorý poháňa vpred, privádza do Božej prítomnosti a pomáha udržať si pozornosť pri modlitbe a čítaní Biblie.

Modlitba je spôsob komunikácie s ním. Ak nechceš, aby sa vzťah s Bohom prehlboval, nesnaž sa nikoho (vrátane Boha a seba) presvedčiť o opaku. Priznaj si, že po ňom netúžiš, a pros ho, aby to zmenil. Koniec koncov, Boh pozná tvoje srdce a vie, kedy po ňom netúžiš. Zároveň vidí, keď si praješ, aby to bolo inak. V Žalme 38:10 Dávid hovorí: „Pane, predostrel som ti každé svoje želanie a moje vzdychanie nie je skryté pred tebou“ (Ekum. pr.). Boh nám môže dať túžby, ktoré sú dobré a správne a vziať tie, ktoré nás ničia. Pros ho o to!

Ľudia mi často hovoria: „Kiežby som k Bohu cítil to isté čo ty!“ Iste si nevedomujú, že ani ja nemám vždy rovnakú vášeň pre Boha. Aj ja musím robiť to isté, k čomu ťa teraz povzbudzujem. Modlila som sa za to, aby som mala väčšiu túžbu po modlitbe, po čítaní Božieho slova a službe. Celý čas prosím o to, aby som nebola taká sebecká a egoistická. Nemáme preto, že neprosíme (pozri Jak 4:2); preto začni prosiť!

Buď disciplinovaný

Po druhé, uplatňuj duchovnú disciplínu. Tejto téme sme sa podrobne venovali v predchádzajúcej kapitole, kde sme hovorili, že disciplína má rovnaké miesto tak v duchovnej, tak aj v každej inej oblasti života. Uvediem príklad.

Neradi bývame dlho hladní, však? Hneď si začneme predstavovať, čo by sme zjedli. Vyberieme sa do obchodu, nakúpime, pridáme domov a pripravíme si to, na čo máme chuť. Na záver ešte umyjeme riad. Niekedy strávime dve – tri hodiny prípravou jedla, ktoré zjeme za desať minút. Ak sa chceš najesť a nezostať hladný, musíš vynaložiť určité úsilie.

Podobným spôsobom sa sýtíme aj duchovne. Tvoj duch chce a potrebuje tráviť čas s Bohom, ale tvoje telo si vyžaduje disciplínu. Musí si osvojiť nové zvyky. Modlitba je rozhovor s Bohom na rozličné témy. Nemôžeš očakávať, že budeš mať vzťah s človekom, s ktorým sa nikdy neporozprávaš a nevypočuješ ho. Prečo si potom myslíš, že môžeš mať dobrý vzťah s Bohom, keď sa mu nikdy neprihovoríš a nepočúvaš ho?

Čas strávený v modlitbe a pri čítaní Božieho slova ti pomôže spoznať Pána Boha. Iným spôsobom, ako s ním môžeš byť, je modlitba chvál. Keď uctievaš Boha, zamieriaš sa na to, kým je a ďakuješ mu za všetko dobro, ktorým ťa zahrňa. Tvoja viera rastie a ty sa k nemu približuješ. Tieto a podobné činnosti zasýtia tvoj duchovný hlad. Uved' ich do praxe a pochopíš viac.

Vzdelávaj sa

Ďalším spôsobom, ako hľadať Boha, je skúmať Božie cesty a zámery. Ak chceš Boha spoznať, musíš do toho zapojiť svoje srdce, ale zároveň aj myseľ a naučiť sa to, čo si doteraz nevedel. Pravidelne sa zapájaj do aktivít svojho zboru, čítaj knihy, počúvaj prednášky a kázne, študuj Písmo, zúčastňuj sa na seminároch a konferenciách, nájdi si zrelých a skúsených Božích ľudí, od ktorých sa môžeš učiť. Ak chceš skutočne hľadať a nájsť Pána, budeš musieť vynaložiť úsilie. „Investícia“ v podobe času a peňazí na dosiahnutie tohto cieľa sa skutočne vypláti. Keby si študoval na univerzite, tiež by sa od teba očakávalo, že si kúpiš skriptá a investuješ čas, aby si získal vedomosti, ktoré potrebuješ. Prečo by učenie sa o Bohu malo byť iné?

Dokáž to

V kapitole o láske som spomenula, že láska je viac ako príjemné pocity; pravá láska sa prejavuje skutkami. Ak hovoríme, že Pána Boha milujeme a chceme mu dať prvé miesto, musíme konať – predovšetkým poslúchať ho. Iba málokto z nás by otvorene povedal: „Ja Boha poslúchať nebudem.“ Namiesto toho sa vyhovárane. Spomínam si, ako často som svoj hnev a neprímerané správanie ospravedlňovala slovami: „Som unavená a necítim sa dobre.“ Môže byť ťažšie správať sa milo k

iným, keď sme unavení, ale zabudnime na výhovorky, pretože nás udržujú v klamstve a neposlušnosti. Ak Boha neposlúchame, nezaujal prvé miesto v našom živote.

Okamžitá poslušnosť

V 24. kapitole Druhej knihy Mojžišovej sú zaznamenané slová, ktoré Boh povedal Mojžišovi. Keď ich Mojžiš prečítal ľudu, všetci jednohlasne povedali: „Poslušne splníme všetko, čo povedal Hospodin“ (2Moj 24:7, Ekum. pr.). Je zjavné, že Izraeliti nebrali Božie slovo na ľahkú váhu. Vedeli, že si nestačí iba vypočuť, čo Boh povedal, ale treba byť aj poslušným. Keď čítam túto stať, mám dojem, že Izraeliti prišli Slovo vypočuť s túžbou poznať to, čo Boh od nich očakáva. Ich postoj možno vyjadriť slovami: „Urobíme čokoľvek, čo nám Hospodin prikáže.“ Uvažovaním o myšlienke „Pána Boha dávam na prvé miesto vo svojom živote“ si vybuduješ nový vzorec myslenia: otáľanie a výhovorky sa zmenia na okamžitú poslušnosť.

V Jakubovi 1:22 čítame: „Bud'te uskutočňovateľmi slova, nielen poslucháčmi, ktorí klamú sami seba“ (Ekum. pr.). Ak sa rozhodneme Božie slovo nielen počúvať, ale ho aj uskutočňovať, zažijeme úžasné divy.

Dnes často počúvame biblické vyučovania za tým účelom, aby sme získali vedomosti. Hoci sú dôležité, nezmenia naše životy, ak podľa nich nebudeme konať. Mnohí ľudia mi povedali: „Joyce, mám všetky tvoje knihy a DVD a každý deň sledujem tvoj televízny program.“ Vždy ma to poteší, ale najradšej by som sa opýtala: „To je skvelé, ale žiješ to, čomu si sa naučil? Si poslušný Božiemu slovu?“ V tejto knihe sme sa zaoberali správnym myslením. Najľahšie ho dosiahneme vtedy, ak sa vopred rozhodneme poslúchať Pána vo všetkom. Nezabudni, že sa vyberieš tam, kam má tvoja myseľ namierená a budeš takým, ako zmyšľáš (pozri Pr 23:7).

Mnohí kresťania žijú v hneve, zatrpknutosti a neodpustení, a pritom vedia, že Pán prikazuje rýchlo odpúšťať. Prečo tak žijú? Lebo poslušnosť je aktom vôle, ktorý nesúvisí s pocitmi. Pocity majme pod kontrolou a nedovoľme im, aby nás ovládali. Ľudia vedia, že sa treba zbaviť dlhov, ale odkladajú to na „potom“. Zabúdajú, že dobrý úmysel sa nerovná poslušnosti. Ak iba počúvame, ale neposlúchame, nijako si tým nepomôžeme a neoslavujeme Pána Boha.

Dávať Boha na prvé miesto znamená, že si vyberáme skôr to, čo sa páči jemu, než to, čo sa páči nám. Snaž sa zistiť, čo sa Bohu páči a rozhodni sa robiť to.

Nedávaj mu zvyšky

Keď sa zaoberáme touto témou, nemôžeme vynechať Evanjelium podľa Matúša 6:33: „Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť a všetko toto bude vám pridané“ (Ev. pr.).

Inými slovami, ak dáme Boha na prvé miesto, zabezpečí naše potreby.

Myšlienka, že Pán má byť na prvom mieste sa objavuje na rôznych miestach Biblie. V Starej zmluve ľudia obetovali Bohu prvotiny zo všetkého, čo mali: úrodu, prvorođené zvieratá, prvorođených synov, zlato, striebro – jednoducho všetko. Ak muž pracoval ako roľník, obetoval Bohu prvé plody, ktoré dopestoval.

Keď Bohu dávame svoje prvotiny, hovoríme tým: „Pane dávam ti to prv, než urobíme čokoľvek iné. Dôverujem ti, že sa o mňa postaráš. Chcem si ťa uctiť týmto prvým dôkazom svojho úspechu. Nedám ti iba zvyšky, ale svoje prvotiny, aby som ukázal, že si na prvom mieste v mojom živote a verím, že mi požehnáš viac.“ Ak dáme Bohu to prvé zo všetkého, bude požehnaný aj zvyšok.

Boh je Stvoriteľ, nie konzument. Všetko, čo máme, pochádza od neho. Žiada od nás späť iba prvú čiastku, a to nie preto, žeby to potreboval, ale kvôli tomu, aby sme si uvedomili, že on je pre nás najdôležitejší. Nič z toho, čo mu obetujeme, nie je stratené. Práve naopak, v jeho rukách sa všetko môže rozmnožiť.

Povzbudzujem ťa, aby si dal Bohu prvé miesto aj tým, že mu budeš odovzdávať prvotiny. Daj mu prvú časť každého dňa a venuj mu čas prv, než začneš robiť čokoľvek iné. Naplánuj si svoj deň tak, aby bol Boh v jeho centre. Daj mu jeho prvú časť a on ho požehná celý. Daj Bohu prvú čiastku svojho platu a nečakaj na to, čo ti zvýši po zaplatení účtov. Venuj Bohu prvotiny aj v tom, že keď budeš potrebovať radu, obrátiš sa najprv naňho, až potom na priateľov a internet.

Boh je veľký! On chce a môže urobiť viac, než si vieme predstaviť, alebo prosiť (pozri Ef 3:20). Chce ťa požehnať a túži, aby si sa tešil nielen zo života, ale aj z neho samého. Máš radosť z Boha? Máš s ním blízky vzťah? Je na prvom mieste v tvojom živote? Neboj sa úprimne odpovedať na tieto otázky, pretože Boh má rád otvorenosť. Viem, že v mojom živote bolo obdobie, keď Boh nebol na prvom mieste. Chodila som síce na zhromaždenia, ale nemala som s Bohom blízky vzťah. Vďaka Bohu, všetko sa zmenilo. Aj tvoj život sa môže zmeniť, musíš to robiť cielene. To je rozhodnutie, ktoré ti prinesie najväčšie požehnanie.

Zdroj sily

„Budete ma hľadať, a nájdete ma; keď ma budete hľadať celým srdcom“ (Jer 29:13)

„Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou a celou myslou“ (Mat 22:37)

„Hľadajte však najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko sa vám pridá“ (Mat 6:33).

Úryvok z knihy *Sila myšlienok Joyce Meyer*
Pripravil Robert Mámojka

Mínus

Vyšiel som na ulicu, sused odhrňal sneh. Hovorí mi: „Zajtra teplota klesne na väčší mínus“. Ach, ten mínus. Všade mínus. Počúvaš, pozeráš, čítaš - zvestujú ti mínus. Teplotný, finančný a morálny mínus. Ohromné katastrofy, vojnové zrážky národov a násilie v rodinách.

Ešte v Edenskej záhrade neposlušnosťou človek vošiel do mínusu. Ten mínus bol väčší a väčší. A potom prichádza Slovo: „Boh tak miloval svet.“ On zasahuje a náš mínus mení v plus. Zrazu je tu prítomná nádej, ktorá nosí so sebou vieru a lásku. Mení sa naša myseľ, náš postoj a cieľ. Vedení sme zo tmy do svetla, zo smrti do života. Z nikoho a ničoho stali sme sa drahocenné deti Božie, kráľovské kňazstvo. Poznám mnohých, ktorých životy boli zatienené mínusom. Dnes ich tváre a skutky žiaria a rád som v ich blízkosti a spoločenstve.

Je pravda: „Odplata za hriech je smrť.“ Avšak silnejšie od toho je zaslúbenie: „Ale dar Boží daný z milosti je večný život v Kristu Ježišovi našom Pánovi.“ Rim. 6:23

Boh ti rozmnožil a využi to, aby si rozmýšľal, činil a rozprával pozitívne. Pán Ježiš zaplatil obeťou seba samého na kríži. Či aj sám kríž nás nepripomína na to predívne - na ten plus?

Pastor Ján Mámojka

Dávanie Bohu

Mnohí dnes dávajú Bohu niečo zo svojich zvyškov, ale otázka je, či to dávajú s vierou? Otázka je, či dávajú z ochotného srdca?

II. Korint'anom 9:7 „...ochotného darcu miluje Boh.“

Keď som pracoval v Belehrade, môj vtedajší šéf ma poslal do firmy zobrať potrebné náradie. Cestou naspäť som stretol bezdomovca, ktorý sa hral v kontajneroch. Pristavil som sa a dal som mu niečo drobného, ktoré vynášalo menej ako jeden euro. Ten človek mi začal žehnať a ulicou odzváňal jeho hlas, keď kričal: „Nech ťa Boh požehná, nech ti to Boh vynahradí.“

O nejakých pätnásť minút, keď som už začal pracovať, jedna staršia žena vyšla z bytu a z ničoho nič mi vsunula nejaké peniaze do ruky. Prekvapený som jej povedal, že nepotrebujem jej peniaze, ale ona trvala pri tom, a náhle odišla. Keď som otvoril dľaň, videl som, že mi darovala asi dve eurá. Povedal som Pánovi: „Prečo som bezdomovcovi nedal aspoň desať eur?“

Inokedy som bol v Novom Sade, išiel som si kúpiť počítač. Prešiel som vedľa bezdomovca a videl som, že nepozná Pána Ježiša. Mal nadpis „Pomôžte, prosím, nezamestnanému“. Prešiel som pomimo. Svedomie mi neskôr nedalo pokoja a musel som sa teda otočiť a vrátiť späť. Dal som mu drobné, a vtedy som videl slzy v jeho očiach. Vtedy som vedel, že je to ozajstný žobrák, ktorý si tie peniaze zaslúži. Ďalej som išiel svojou cestou a v ten istý deň som si kúpil počítač oveľa lacnejšie, než to stálo na druhý deň. Vtedy som si tiež uvedomil, že som bezdomovcovi mal dať viac.

Nedávno som sa nachádzal na bohoslužbách v Bratislave. Keď vyhlásili zbierku, povedal som si, že som minulú nedelu dal dosť, a že tentokrát nemusím dať. Boh mi hovoril, aby som predsa niečo dal. Počúval som na Boží hlas a tak som siahol do peňaženky a vybral nejaké peniaze. Po bohoslužbe sme jeden brat a ja odišli do veľ'koskladu, kde som videl tablet, aký som už dávno chcel. Prekvapil som sa, že nie je drahý a za tú cenu som si ho kúpil. O niekoľko dní cena tabletu vstúpila dvakrát tol'ko.

Nech by nám toto bolo ponaučením. Dávajme Bohu viac. Boh je hotový dať viac, než sme my toho schopní. To, čomu veríme, nie je ťažko plniť.

Ivan Valent

8 skutočností týkajúce sa problému v tvojom živote cez

Ev. Matúša 14:22-30

1. Medzi príkazom „chod“ a tvojím bezpečným príchodom do cieľa, často sa objavujú problémy. (v.22,24)
2. Ak Boh neodstráni tvoj problém, zjaví sa uprostred neho a spôsobí, že z neho vyjdeš s posilnenou vierou. (v.25)
3. Strach v probléme neznamená, že si zlyhal – je to len pripomienka, že si zabudol na Toho, ktorý je väčší ako problém. (v.26)
4. Problém neznamená, že ťa Boh opustil, ale práve naopak – je s tebou. (v.27)
5. Na to, aby si vykročil ponad problém, potrebné je postaviť sa proti svojmu strachu. (v.28)
6. Poslušnosť nezaistuje, že sa žiadne problémy neobjavia. (v.29)
7. Buď budeš hľadiť na problém a tonúť, alebo na východisko a dosahovať cieľ. (v.30)
8. Uprostred strachu a problému volaj na Spasiteľa. (v.30)

Dávid Mámojka

SMELÝ PRÍSTUP K BOHU

Často medzi kresťanmi burcujú myšlienky ako „Prečo sa nám Boh nedá poznať vo väčšej miere?“, resp. ako apoštolom na počiatku, a hovoríme, že Boh je ten istý včera, dnes až na veky. Amen!

Áno, Boh je ten istý vo svojej sláve a moci, ale je otázka, či my, dnešní predstavitelia Kresťanstva, sme takí istí aká bola na počiatku prvá Cirkev?

Je otázka, či my skutočne chceme poznať Boha ako Ho poznali apoštolí?

Nedáva dnešné Kresťanstvo väčší dôraz na žiadosti tela, ako na Božie túžby?

Hovorí nám slovo Božie v Zjavení Jánovom 3: „Zbohatol som a už nepotrebujem nikoho.“ Dnešné kresťanstvo je často osamote, nechce spoločenstvo bratov a sestier.

A Pán Ježiš vo veľkňazskej modlitbe (Ev. Jánovo 17) sa modlil: „Otče, daj by jedno boli, ako sme ja a ty jedno.“ Tá modlitba nás viaže v jednotu a v spoločenstvo jedných s druhými, ak sme naozaj deti Božie. V pokračovaní slova zo Zjavenia nám hovorí a dáva jednu radu: „Radím ti, aby si si kúpil odo mňa zlata, prečisteného v ohni.“ Zlato je čisté, prečistené v ohni, očistené od každej poškrvny. Boh chce, aby naše srdcia boli čisté, nepoškrvené a prečistené, nie pyšné!

Mnohokrát pre našu pychu nemôžeme zažívať ten mocný dotyk ruky Božej, kým ona žehná nášho brata alebo sestru. To zlato predstavuje moc a čistotu, to nám dáva smelosť prísť k trónu milosti.

V Ep. Jánovej 3:21 nám hovorí, že keď nás neobviňuje naše srdce, vtedy máme smelú dôveru k Bohu, a za čokoľvek by sme prosili, stane sa nám, keď nás neobviňuje naše srdce. Slovo Božie nás vyzýva, aby sme sa vždy očisťovali a keď padneme a klesneme v niečom, vyznajme si, lebo je verný a spravodlivý, aby nám odpustil a prijal nás skrze milosť.

Slovo nás vyzýva, aby sme sa modlili jeden za druhého v Ep. Jáкова 5:16, „Vtedy vyznávajme si jeden druhému hriech a modlite sa druh za druhu, aby ste boli uzdravení. Mnoho vládze modlitba spravodlivého pôsobiaca.“

Michal Sampor

NOVÝ PROGRAM VÝUKY V BIBLICKOM INŠTITÚTE SION V PADINE

Biblický Inštitút Sion v Padine nadviazal v januári bežného roku spoluprácu s Balkánskym Biblickým Inštitútom z Báčskeho Petrovca a tiež aj so Zjednotenou duchovnou cirkvou - UPCI. Okrem toho, že sa vyučujú predmety podľa programu UPCI, učitelia, ktorí sú zapojení do práce, sú skúsení bratia z BBI. Prednášky sa prekonávajú raz mesačne, a to v piatok a sobotu. Tohto roku je zaplánovaných deväť mesiacov prednášok, ktoré sú rozdelené do dvoch semestrov. Poznávanie slova Božieho v pravý čas, každému kresťanovi môže priniesť veľký zisk, a jeden zo spôsobov, ako to dosiahnuť, sú vyučujúce hodiny, ako sa to prekonáva v Biblickom Inštitúte Sion. Tohto roku sa zapísali sedemnásti študenti. Nech ich Boh požehná v ich študovaní Božieho slova. V. Širka

Päť jednoduchých pravidiel, ktoré ti môžu pomôcť, aby si bol šťastný:

- Vyslobod' svoje srdce od nenávisti.
- Vyslobod' svoju myseľ od starostí.
- Ži jednoducho.
- Dávaj viac.
- Neočakávaj nič späť.

ŽIVOT BEZ BOHA A S BOHOM

SVEDECTVO

Požehnanie si bezpochyby nikto ničím nezaslúži. Iba keď po ňom túžiš a ponížene ho hľadáš, vtedy ho aj nájdeš. Janka a Svetlanka, ktoré ďakujúc svojmu kamarátovi, prišli k Bohu a rozhodli sa uctievať Ho, určili budúcnosť svojho života. Dovtedy žili život väzneniek, ale dnes ich Boh zbavil tmy, roztrhol putá, vyviedol na slobodu a do ich srdíc priniesol svetlo.

ŽIVOT BEZ BOHA

Janka: náš život bez Boha bol úplne stratený, prázdny. Nemal zmysel a cieľ. Snažili sme sa nájsť lásku tam, kde jej niet – vo svete. Hľadali sme pokoj, ale sme ho nenašli. Svet nič neponúka, vládne v ňom diabol a ten nás chce zničiť.

SPOZNANIE PÁNA

Janka: K Pánovi som prišla prostredníctvom Biblickej školy (Balkanského biblického inštitútu), o ktorej mi povedal kamarát. Zdalo sa mi dobrou vecou študovať Božie slovo. Rozhodla som sa spolu s kamarátom navštíviť túto školu. Cez vyučovanie som cítila ako Boh ku mne hovorí a uvedomila som si akým životom som žila predtým a akým vlastne mám žiť. Vtedy sa môj život začal meniť. O niekoľko dní sa usporiadali evanjelizačné bohoslužby, na ktoré som šla s kamarátom a kamarátkou Svetlankou. Boh mi hovoril cez svoje Slovo a cítila som Ho počas modlitby. Bola som presvedčená a rozhodnutá, že Mu chcem slúžiť celým svojím srdcom a celou svojou dušou.

Svetlanka: Raz ma kamarát a kamarátka Janka pozvali na evanjelizačné bohoslužby. Pozvanie som s radosťou prijala. Boh mi hovoril cez kázané Slovo a cítila som Pána. Práve v ten večer som sa rozhodla nasledovať Ježiša, čo som v ten istý večer oznámila aj svojim rodičom. Tiež som sa rozhodla, že chcem navštevovať Biblickú školu, zdokonaľovať sa v Jeho slove a poznať ho viac, lebo v ňom je nový a večný život. Nebesia sa radovali, keď sme urobili pokánie a obrátili sa k živému Bohu!

PRVÉ KROKY K SPASENIU

Janka: Prvé kroky k Pánovi boli najkrajším obdobím v našom živote. Našli sme to, čo sme dovtedy nemali a nemohli nájsť: lásku, pokoj, nádej, šťastie. Dnes to všetko máme. Milujeme Pána, milujeme Jeho slovo, v ktorom každým dňom rastieme. S radosťou Mu slúžime, lebo On je hoden! On nám dal milosť, zmenil naše srdcia a odpustil nám.

Svetlanka: Prvý apríl bol naším prekrásnym a nadovšetko zvláštnym dňom. Už za rána nás Pán pripravoval na niečo zvláštne. V ten deň sme boli na koncerte kresťanskej hudby a večer na modlitbe, kde nás Pán obe pokrstil Svätým Duchom. Bolo to niečo prekrásne. Bol to pre nás ozajstný zázrak. Bol to živý Boh, ktorý nám dal svoju pečať.

ÚPLNÉ ODDANIE SA BOHU

Svetlanka: Keď nás Pán pokrstil Svojím Duchom, rozhodli sme urobiť s Ním zmluvu a pokrstiť sa na meno Pána Ježiša Krista. Chceli sme Mu v úplnosti oddať svoj život a žiť iba pre Neho. V tom je jediný zmysel nášho života. V Ježišovi Kristovi, ktorý dáva nový život, sme našli spasenie našej duše.

ŽIVOT S BOHOM

Janka: Život s Bohom má obrovskú hodnotu. Je to prekrásny život, v ktorom je plnosť lásky, a v ktorom vládne pokoj. V ňom už nie je strach, ale láska. On zvíťazil nad všetkým a preto nám hovorí: „Neboj sa, lebo ja som s tebou; neobzeraj sa v strachu, lebo Ja som tvoj Boh. Posilním ťa aj ti pomôžem a podopriem ťa pravickou Svojej spravodlivosti.“

pripravila Tatjana Pintírová

Jedného dňa farmárov osol spadol do jamy a farmár ho z nej nemohol dostať von. Keďže videl, že je ten osol je už starý, chcel ho zakopať a preto vzal lopatu a začal naň hádzat' zem a špinu. Avšak somár zakaždým otriasol zem zo seba a stúpil po tej zemi a špine nahor, až nakoniec sa z jamy vyslobodil.

Ponaučenie:

Život bude hádzat' na vás rôznu špinu, všetky druhy nečistôt. Neprestaňte to striasat' zo seba a postupovať d'alej. Každá naša ťažkosť je odrazovým mostíkom. Môžeme sa dostať z najhlbších jám tak, že sa nevzdáme a neprestaneme zo seba otriasat' všetko, čo nás zat'ahuje a budeme vždy postupovať o krok d'alej.

Učiteľka nedeľnej školy dala za úlohu svojim žiakom, aby sa naučili spamäti jeden z najčastejšie citovaných oddielov Biblie - Žalm 23. Najmladší sa ho mali naučiť za jeden mesiac. Malý Janko bol veľmi nadšený úlohou, ale si nijako nemohol zapamätať ten Žalm. Po mnohom učení sotva si zapamätal prvý riadok. V deň, keď bolo naplánované, aby deti recitovali 23. Žalm pred obecnstvom, Janko bol veľmi nervózny. Keď prišiel rad na neho, vykročil k mikrofónu a hrdo povedal, „Hospodin je môj Pastier... a to je všetko, čo potrebujem vedieť!“

Bola jedna stará pani, ktorá bola veľmi duchovná a ona každý deň vychádzala na svoju verandu, zdvihla svoje ruky k nebu a zakričala: „Sláva Pánovi!“

Jedného dňa susedný dom kúpil jeden ateista, nast'ahoval sa a táto starenka ho veľmi iritovala. Po asi mesiaci kričania „Sláva Pánovi“ z jej verandy, vyšiel aj on na svoju verandu a zakričal späť: „Neexistuje žiadny Pán!“

Aj napriek tomu starenka v tom pokračovala.

V jeden chladný zimný deň, keď starenka nemohla ísť do obchodu, vyšla na svoju verandu, zdvihla svoje ruky k nebu a povedala: „Pomôž mi, Pane, nemám viac peniaze, je chladno a nemám viac potravy.“ Nasledovné ráno vyšla von a na verande stáli vrecúška plné potravín, ktoré by jej postačili na celý týždeň.

„Sláva Pánovi!“ zakričala.

Ateista vystúpil spoza kríkov a povedal, „Neexistuje žiadny Pán, ha-ha-ha, ja som nakúpil tie potraviny!“ Starenka zdvihla ruky k nebu a povedala, „Sláva Pánovi, Ty si mi zaobstrat potraviny a prinútil si diabla, aby zaplatil za ne!“

Pripravila Jana Zorianová

7 SPOLOČNÝCH ROKOV V SLUŽBE JEŽIŠA KRISTA - ZDRUŽENIE MANNA

Táto „veselá“ fotografia vznikla dňa 1.marca 2013 počas výročného zasadnutia Zhromaždenia Zdrúženia Manna, na ktorom členovia analyzovali a schválili minuloročnú prácu, ako aj plán práce pre rok 2013. Je nám to ľúto, že sa niektorí členovia Zdrúženia kvôli iným povinnostiam nezúčastnili zasadnutia, a že nie sú s nami na spoločnej fotografii. Avšak, nové stretnutie bude nová príležitosť na „veselšiu“ fotku. :)

|Tlačené a hudobné vydania|

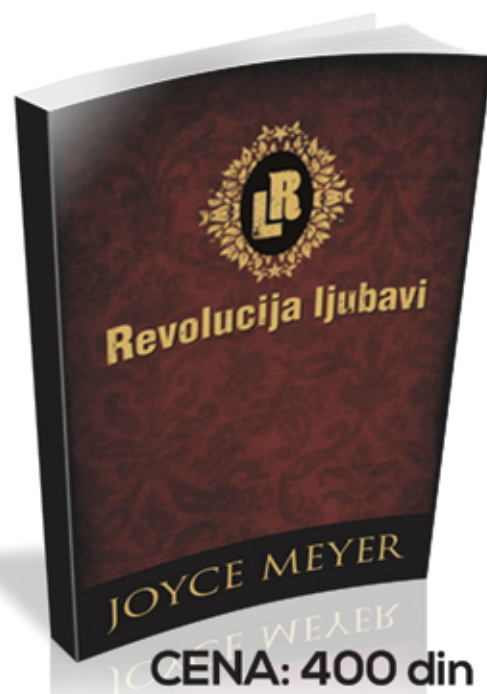
CENA: 700 din

STORMIE OMARTIAN | Moc modlitby rodiča

Stať sa modliacim rodičom je to najlepšie, čo môžete pre svoje deti urobiť. Výchova detí prináša mnohé radosti, no môže spôsobiť aj mnohé bolesti. V žiadnej oblasti života nebudete prežívať také hlboké uspokojenie ako práve pri výchove detí, no na druhej strane nikde inde nepocítite taký osten zlyhania a sklamaní, ako keď sa vám v tom nebude dariť. Zápasy o životy našich detí sa odohrávajú na kolenách. Nemodliť sa je ako nečinne sedieť a z diaľky sa prizerať, ako na vojnovom poli dopadajú na naše deti strely zo všetkých strán.

JOYCE MEYER | Revolucija ljubavi

Revolucija je nagla, radikalna i potpuna promena načina na koji su se stvari uobičajeno činile. Revolucije su obično započinjali pojedinci, ili vrlo male grupe ljudi, koji nisu želeli da nastave sa onim načinom života kojim su živeli u prošlosti. Verovali su da se nešto može i mora promeniti, pa su nastavili sa propagiranjem svoje ideje sve dok se na kraju nije promenila situacija, često na radikalnan način. Svaki pokret treba neki moto ili "verovanje" po kojem će da živi. Posle molitve, mi u "Joyce Meyer Ministries" smo sastavili jednu izjavu predanja po kojoj smo odlučili da funkcionišemo. Želiš li da nam se pridružiš? Odlučujem da živim saosećajno i odričem se kojekakvih izgovora da tako ne živim.

CENA: 400 din

CENA: 700 din

CENA: 300 din

Poručite naša izdanja na adresi | Objednajte si na adresе
UDRUŽENJE ZA PROMOCIJU HRIŠĆANSKIH VREDNOSTI "MANNA" | ZDRUŽENJE PRE PROPAGACIJU KREŠĆANSKÝCH HODNŌT „MANNA“
KULPIN 21472, Ul. Radnička br. 23, SRBIJA Tel./Fax: + 381 21 786-988 E - mail: manna.casopis@gmail.com | web adresa: www.manna.org.rs

manna

Obsah kniž, ktoré sú v ponuke, nemusí odrážať názory, ktoré zastáva Zdrúženie "Manna"